

ΜΑΧΗΤΗΣ

15ΘΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΑΓΩΝΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Φύλλον 14ον

Τιμή φύλλου δρχ. 1500

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Γ. Γ. ΠΑΠΑΜΙΧΕΛΑΚΗΣ

Χανιά 1 Σεπτεμβρίου 1949

Ν Ε Ο Ι Α Ν Δ Ρ Ε Σ

Δέκα πέντε χρόνια σχεδόν έχουν παρέλθει από τότε όπου η χρεωκοπία των αστικών κομμάτων και ο κίνδυνος της ανερχομένης κομμουνιστικής πλημυρίδος και της φασιστικής βουλημίας ανέβασαν εις την εξουσίαν ένα δικτάτορα εις την χώραν. "Εκτοτε ο ελεύθερος πολίτης βίος εξεμηδενίσθη και μόνον υποτακτικά τσιράκια περισσεύοντες ίχισαν τον κυρίαρχον, έκαιον λιβάνι και διεχειρίζοντο ανεξελέγκτως. "Η άνα νέωσις των πολιτικών δυνάμεων της χώρας έπαυσε πλέον να πραγματοποιηται μέσω των ελευθερων θεσμών και η κολακεία και ο ραγιαδισμός έγιναν τα κυριώτερα προσόντα των υποψηφίων διαδόχων και αριβιστών εις το νέον καθεστώς.

Ούτω η κατοχή βρήκε τα αστικά κόμματα χωρίς ζωντανήν πολιτικήν ήγεσίαν, ενώ τα στελέχη της 4ης Αυγούστου είχαν ήδη καταστή πράκτορες του κατακτητού. Ο στίβος έμεινε ελεύθερος δι' άλλας χιλιάδας κομμουνιστών, οι οποίοι εύθως από την πρώτην ημέραν της κατοχής, εξαπελύθησαν κι' ήρχισαν την οργάνωσιν πυρίνων, χρησιμοποιούντες την συνωμοτικήν των πείραν κι' οργανωτικήν των συγκροτήσιν. Τον καιρόν εκείνον η Ρωσία ήδη εύρίσκετο εις πόλεμον με την Γερμανίαν και συνεπώς ουδείς ένδιασμός υπήρχεν πλέον διά τους κομμουνιστάς διά τον μέχρι θ'νάτου άγώνα κατά του κατακτητού. Οι έντολές της Κόμμινιεργτ ήσαν σαφείς. Καί οι κομμουνισται με τα συνθήματα «όλα για την πατρίδα και τη λευτεριά» και «θέλομε λαοκρατία για να διώξωμε κάθε κατακτητή και κάθε έκμεταλλευτή» ήρπασαν εις τα χέρια των την ήγεσίαν του εθνικοαπελευθερωτικού άγώνος. Καί υπό την καθοδήγησιν Ρώσων πρακτόρων και με την πεποίθησιν ότι «πρώτιστον καθήκον κάθε κομμουνιστή είναι η υπεράσπισις της Σοβιετικής πατρίδας», η κομμουνιστική ήγεσία οδήγησε σημαντικόν τμήμα του

Έλληνικού λαού εις τον δρόμον των αντιθέσεων και της υποταγής εις τα κελεύσματα της Μόσχας. Καί άνηράπη ούτω μέγα μέρος από τα ένθουσιώδη έλληνικά νιάτα και ερρίφθη τροφή εις τον Θεόν του έμφυλιου πολέμου. Καί πριν καλά—καλά παρέλθη η ατοχή ο άγών διά την άπελευθέρωσιν κατέστη άγών άλληλοεξοντώσεως. Κι' έξογιώνεται ο Ψορός και διαλύονται τα καπειανάτα του Ζέρβα κι' έρχεται ο Δεκέμβριος. Καί το μακελλιδ έξακολουθεί ακόμα διότι τέτοιες είναι οι έντολές της Μόσχας.

Καί το συμπέρασμα είναι ένα: "Οτι αν η πήρχε ενεργός και άποφασιστική ήγεσία εις τα αστικά κόμματα, ο κομμουνισμός δεν θα κατώρθωνε να παρασύρη τόσο μεγάλες μάζες. "Η 4η Αυγούστου έχαλύβδωσε την οπονδυλικήν στήλην του κομμουνισμού και έξεμηδένισε την πολιτικήν ήγεσίαν των αστικών κομμάτων.

Καθ' όλον ούτο το διάστημα η πολιτική ζωή του τόπου ενεκρώθη παντελώς και ουδεμία άνανέωσις των πολιτικών δυνάμεων επήλθε. Ο παλαιοκομματισμός άνεβίωσε και η διαφθορά η οποία επεκράτησε επί κατοχής, κατέστη χρονία νόσος εις τον Κρατικόν μηχανισμόν και εις κοινωνικήν και οικονομικήν ζωήν.

"Ομως οι άγώνες τους οποίους το Έθνος διεξήγαγε καθ' όλον το διάστημα τουτο διά την διατήρησιν της ανεξαρτησίας του και την επιβίωσιν του, έξέδρεψαν νέους άνδρας και έχαλύβδωσαν νέας ψυχάς κι' εφώτισαν νέα πνεύματα. Το σφρίγος και η όρμη της ελληνικής νεότητος διοχετεύθη πλέον προς τους δρόμους της Έθνικής αναδημιουργίας. Καί σήμεραν άναζητεί την δικαίωσιν και ολοκλήρωσιν της.

(Συνέχεια εις την 4ην σελίδα)

"ΜΑΧΗΤΗΣ,"
Δεκαπενθήμερον περιοδικόν
"Όργανον αγώνος τής Φ. Ν. Χ.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
Πλατεία Έλευθερίου Βενιζέλου
Τηλέφωνον 7.94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
Γεώργιος Κανατσάκης
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Έτησια Δραχμ. 30.000
Έξάμηνος » 15.000

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Δόγω αύξήσεως τών έργα
τικών κατά 30 ς) από του
μηνός Αύγούστου ως και τής
τιμής του χάρτου, εύρισκόμε-
θα είς την ανάγκην να προ-
βώμεν είς την αναπροσαρμο-
γήν τής συνδρομής, με την
πεποιθήσιν ότι θα τύχωμεν
πλήρους κατανοήσεως εκ μέ-
ρους τών φίλων μας.

Α Σ Η Τ Α Ν Ε

"Ας ήτανε να γύρναγα να ζω
την παιδική μου τή ζωή την παλιωμένη
"Όχι στον κόσμο τουτο τον πεζό
κοντά στον άλλο, στη χαρά τή ζηλεμένη.

—ο—

Μέσα στο σπίτι το φτωχό και ταπεινό
στη θαλπωρή που πέρασα την ίδια,
χωρίς του χρόνου να με βρῇ το δειλινό
μετά τής άνοιξης τα πρώτα μου παιχνίδια.

—ο—

Κοντά σιῆς μάνας τή θερμή την άγκαλιά
με τα ώραία του παππού τα παραμύθια,
και τής γιαγιάκας μου τ' άξέχαστα φιλιὰ
πώς τή θυμάμαι τή ζωή αυτή, άλήθεια!!

Γ. ΠΑΤΕΡΟΣ

ΟΙ ΜΥΘΟΙ ΤΟΥ ΑΙΣΩΠΟΥ

Πετακόσια χρόνια πρό Χρι-
στοῦ, οί μῦθοι του Αίσώπου ἤ-
σαν γνώριμοι σιὰ παιδιά που
ἐγνώριζαν τὰ διαβάζουν καί
νά γράφου". Ο Αἰσώπος δοῦ-
λος ἀπό τή Φρυγία τῆς Μικρᾶς
Ἀσίας πέθανε σκοτωμένος μέ-
σα σ' ἕναν γκρεμνό, ὅπου τόν
ἔρριξαν κάποιοι ἱερεῖς που δέν
μποροῦσαν νά ὑποφέρουν τὸ
εἰρωνικό του πνεῦμα. Ο Αἰσώ-
πος ἦταν ἄσχημος ἀλλά τὸ πνεῦ-
μα του ἦταν μεγάλο. "Αν πέ-
θανε, ξαφνικά ὅπως εἶπame, οί
μῦθοι του ὅμως ἔζησαν καί θὰ
ζοῦν ὅσο ὑπάρχει ὁ κόσμος.
Πολλοί μετέφρασαν κι' ἐξήγη-
σαν τοὺς Μῦθους του Αἰσώπου.
Ένας ἀπὸ τοὺς καλυτέρους ἐρ-
μηνευτὰς του ἦταν ὁ σέρ Ρό-
τζερ ντ' Έστράιζ, "Αγγλος δη-
μοσιογράφος που ἔζησε στή Βα-
σιλεῖα τοῦ τελευταίου ἀπὸ τοῦ
Στούαρτ τῆς Ἀγγλίας.

ΤΟ ΤΣΟΜΠΑΝΟΠΑΙΔΟ ΚΑΙ Ο ΛΥΚΟΣ

"Ένα τσομπανόπαιδο, μιὰ μέ-
ρα ἄρχισε γιὰ νά ξαφνίση τοὺς
συμπatriώτες του καί νά γελά-
ση μαζί τους νά φωνάξη «Λύ-
κος! λύκος!» "Όταν ὅλοι ἔτρε-
ξαν γιὰ νά τόν βοηθήσουν, εἶ-
δαν πὼς, ὁ λύκος εἶχε φύγει.

Τὸ τσομπανόπαιδο ὅμως ἔκαμε
κι' ἄλλες πολλές φορές αὐτὸ τὸ
αὐστεῖο κοί ἔτοι, ὅταν πραγμα-
τικά φάνηκε ὁ λύκος καί τὸ τσο-
μπανόπαιδο ἄρχισε νά φωνάξη
νά τόν βοηθήσουν, κανένας πιά
δέν τὸ πλοῦεψε, κι' ὁ λύκος τοῦ
ἄρπαξε ὅλα του τὰ πρόβατα.

Συμπέρασμα : Ἀνόητος εἶναι
ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος που δέν
γνωρίζει τί ἀποτέλεσμα θὰ ἔχη
κάθε πράξη του καί κάθε του
λόγος.

ΠΑΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

"Ένας φρόνιμος ἄνθρωπος εἶ-
χε πολλά παιδιά που ὀδιάκοπα
γκρίνιαζαν καί τσακῶνονταν.

Μιά μέρα, ὁ ἄνθρωπος αὐτός
ἔκαμε ἕνα δεμάτι ἀπὸ χοντρές
βέργες, φώναξε τὰ παιδιά του
καί τοὺς τῶδωσε, λέγοντάς τους
νά προσπαθήσουν ἂν μποροῦ-
σαν νά τὸ σπάσουν ἕνας—ένας.
Τὰ παιδιά προσπάθησαν, μὰ δέ
μύορεσαν.

—Καλὰ, τοὺς εἶπε τότε ὁ πα-
τέρας τους: Λύστε τότε τὸ δε-
μάτι καί βγάλτε χωριστὰ μιὰ—
μιὰ τίς βέργες, πάρτε τες ἔπει-
τα μιὰ—μιὰ καί δοκιμάστε νά
τίς σπάσετε, ἂν μπορῇτε!

Τὰ παιδιά ἔκαμαν ὅτι τοὺς
εἶπε καί σὲ λίγο εἶχαν κάμει
κομμάτια ὅλες τίς βέργες.

—Νὰ εἶσι εἰστε καί σεις,
τοὺς εἶπε τότε ὁ πατέρας τους.
"Όσο εἰστε ἐνωμένοι κι' ἀγαπη-
μένοι εἰστε δυνατοί, ἂν χωρι-
στῇτε ἀπὸ τὴ διχόνοια θὰ χα-
θῇτε σάν αὐτὲς τίς βέργες.

Συμπέρασμα : Ἡ δύναμις βρι-
σκεται στήν ἔνωσι, οἱ ἄνθρω-
ποι που χωρίζονται με τὸ μῖσος
καί πολεμοῦν μεταξύ τους κατα-
στρέφονται.

ΜΑ^ΚΗΣ ΝΙΚ. ΜΑΡΑΚΑΣ

**Τὰ νιάτα εἶναι ἡ δύναμις
τοῦ παρόντος καί ἡ ἐλ-
πίς τοῦ μέλλοντος.**

ΤΙΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΕΣ
ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΙΚΕΣ ΣΑΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
Κ. Α. ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗ
ΜΥΛΩΝΟΓΙΑΝΝΗ 38

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΝΟΠΟΙΗΣΙΝ

Τοῦ κ. Γ. ΠΑΠΑΜΙΧΕΛΑΚΗ Προέδρου Φιλελ. Νεολαίας Χανίων

Γ'.

Εἶναι εὐκόλον πράγμα νὰ ὀμιλῇ κανεὶς περὶ παρεμβατισμοῦ ἢ κρατικοποιήσεως τῆς Α ἢ τῆς Β ἐπιχειρήσεως. Προτοῦ δμως ἐπιχειρηθῇ τοῦτο πρέπει νὰ ἐξετασθοῦν δύο πράγματα.

Πρῶτον ἂν ὄντως ἡ παραγωγικὴ δραστηριότης χωλαίνει εἰς τὸν τομέα τῆς ἐπιχειρήσεως συνεπεία τῆς ἰδιοκτησίας τῶν μέσων παραγωγῆς· καὶ δεύτερον ἂν ὑπάρχουν αἱ προϋποθέσεις ἀπὸ μέρους τοῦ κράτους—περὶ τῶν ὁποίων θὰ ὀμιλήσωμεν παρὰ ἂνω—διὰ ν' ἀναλάβῃ τοῦτο τὸ βάρος τῆς διευθύνσεως ἢ μόνον τοῦ ἐλέγχου τῆς παραγωγῆς εἰς τὸν τομέα αὐτὸν. Τρίτον ἐν συνεχείᾳ ζήτημα θὰ εἶναι, ἂν δὲν ὑπάρχουν αἱ προϋποθέσεις πῶς θὰ δημιουργηθοῦν αὗται.

Μὲ τὴν πρόσφατον πείραν ἐπὶ τοῦ κρατικοῦ παρεμβατισμοῦ ἀπεδείχθη τοῦτο, "Ὅτι δὲν διαθέτομεν τίς προϋποθέσεις διὰ τὴν ἐνεργὸν ἐπέμβασιν τοῦ κράτους εἰς τὴν παραγωγὴν.

Ταυτοχρόνως δμως ἀπεδείχθη ὅτι ἀποτελεῖ πολὺ ἐπικίνδυνον πειραματισμὸν, ἡ πλήρης ἐγκατάλειψις τοῦ ὅλου ἔργου εἰς τὴν ἀτομικὴν πρωτοβουλίαν. Καταλήγομεν οὕτω εἰς τὴν διαπίστωσιν ὅτι θὰ πρέπει πρὶν νὰ σκεφθῶμεν περὶ κρατικοῦ παρεμβατισμοῦ εἰς τὴν οἰκονομίαν, ν' ἀναζητήσωμεν τὰ μέσα, τὰ πρόσωπα, τὸν μηχανισμόν καὶ τὴν νομοθεσίον πὺν εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοιαύτης προσπάθειας. Πάντως κατὰ τὴν γνώμην μας κάθε ἰδέα κρατικοποιήσεως εἰς τὸν τόπον μας εἶναι καταδικασμένη πρὸς τὸ παρὸν εἰς ἀποτυχίαν, θὰ πρέπει δὲ πρῶτον νὰ σχηματισθοῦν τὰ κατάλληλα ὄργανα ἐλέγχου τὰ ὁποῖα ἀφοῦ ἀναλάβουν τὸ ἔργον τοῦτο πρὸς τὸ παρὸν, θ' ἀναπτυχθοῦν μελλοντικῶς παραλλήλως πρὸς τὴν συγκρότησιν τῶν παραγωγικῶν μονάδων, ὥστε ἂν τεθῇ μελλοντικῶς ζήτημα κρατικοποιήσεως ὁρισμένων ἐπιχειρήσεων νὰ ὑπάρχουν αἱ δυνατότητες πρὸς τοῦτο.

Ἐν πόσει περιπτώσει τὸ ὅλον ζήτημα πρέπει νὰ μελετηθῇ εὐρύτατα ὑπὸ τῆς ἡγεσίας τοῦ κόμματος καὶ νὰ καθορισθῇ γραμμὴ ἢ ὁποῖα θέλει ἀκολουθῇ εἰς τὸν τομέα αὐτὸν.

Ἐξετάζοντες εἰς τὸ παρὸν τὸ ζήτημα τῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ προβλήματος τῆς παραγωγῆς θεωροῦμεν ἀπαραίτητον νὰ ὀμιλήσωμεν καὶ περὶ τὸ ζήτημα τῆς ὁργανώσεως τῶν μικροπαραγωγῶν. Οἱ συνεταιρισμοὶ ἀποτελοῦν εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν σπουδαῖον σύστημα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν παραγωγικῶν μέσων καὶ μεθόδων τῶν μικροπαραγωγῶν.

Μετὰ τὴν διανομὴν τῶν τσιφλικῶν ἢ ὁποῖα ὡς γνωστὸν πραγματοποιήθηκε ὑπὸ τοῦ Με-

.....
Ἡ Νεολαία μας δουλεύει καὶ πολέμῳ γιὰ νὰ κερδίσῃ τὴν καθολικὴν νίκην.

γάλου Ἐλευθερίου Βενιζέλου—χωρὶς τοῦτο νὰ προσβάλλῃ τὰς φιλελευθέρους ἀρχὰς—ἔπαυσε πλέον κατὰ τὸ πλεῖστον νὰ ὑπάρχῃ μεγάλη ἰδιοκτησία εἰς τὴν ὑπαίθρου. Τοῦτο δμως εἶχε μίαν ἀρνητικὴν πλευρὰν καθόσον τοῦ λοιποῦ ἦτο δυσχερὲς κάθε πρόοδος διὰ τῆς χρησιμοποιοῦσεως ὁμαδικῶν μέσων ἐργασίας. (Μηχαναὶ, πειραματισμοὶ, εἰδικαὶ καλλιέργειαι κλπ.)

Ὁ κάθε ἀτομικὸς παραγωγὸς, ἐνῶ ἐνοικοκύρευε πολὺ καλὰ τὸ μικρὸ κτηματάκι του γιὰτὶ ἀπ' αὐτὸ ζοῦσε, δὲν εἶχε ὅμως οὔτε τὰ μέσα, οὔτε τίς δυνατότητες ἐφαρμογῆς νέων καλλιερρητικῶν μεθόδων.

Οὕτω προέκυψε ἡ ἀνάγκη ἐπανασυγκροτήσεως ἐπὶ συνεταιριστικῆς πλέον βάσεως τῆς μεγάλης ἰδιοκτησίας.

Οἱ συνεταιρισμοὶ ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν κ' ἐνίσχυσιν προσδευτικοῦ κράτους κατέστησαν οἱ κυριώτεροι παράγοντες προόδου καὶ ἀναπτύξεως τῆς ὑπαίθρου.

Τόσον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μεθόδων παραγωγῆς ὥσον καὶ διὰ τὴν ποσοτικὴν καὶ ποιοτικὴν βελτίωσιν τῶν προϊόντων, ὡς καὶ τὴν διέθυσιν τούτων εἰς τὴν κατανάλωσιν, οἱ συνεταιρισμοὶ θ' ἀποτελέσουν μελλοντικῶς σπουδαῖα ὄργανα. Ἐκενο τὸ ὁποῖον χρειάζεται εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τῆς συνεταιριστικῆς συνειδήσεως εἰς τοὺς ἀγρότας καὶ ἡ θετικὴ βοήθεια ὑπὸ τοῦ κράτους.

Τὸ φιλελεύθερον κόμμα, ὡς κόμμα ἀληθῶς προσδευτικόν, πρέπει νὰ κάμῃ τὸ πᾶν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν δύο οὐτῶν παραγόντων προόδου τῆς ὑπαίθρου. Ἡ οἱ τῆς συνεταιριστικῆς συνειδήσεως καὶ τῆς θετικῆς ἐνισχύσεως τῶν συνεταιρισμῶν ὑπὸ τοῦ κράτους.

Καὶ εἶναι τοῦτο ἐξαιρετικὰ σημαντικόν διότι κάθε ἰδέα ἢ ὁποῖα ἤθελε καταδικάσῃ τὴν ὑπαίθρου εἰς μαρasmus, θὰ συντριβῇ ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἰδίων τῶν πραγμάτων καὶ τῆς ἀνάγκης.

Οἱ συνεταιρισμοὶ προδρίσται ν' ἀποτελέσουν τὸ κύριον ἔργον προόδου τῆς χώρας καὶ ἰδιαιτέρως τῆς ὑπαίθρου. Καὶ ἀντιλαμβάνεται ὁ καθ' εἰς ἐξ ἡμῶν ὅτι μόνον μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλληνικῆς ὑπαίθρου εἶναι δυνατὸν νὰ εὐρυνθῇ σταθερῶς ἡ βάσις τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας καὶ νὰ καταστῇ ὑγιής καὶ ἀπρόσβλητος ἀπὸ τίς μοιραῖες πλέον οἰκονομικὰς κρίσεις.

Πάντως τὸ συμπέρασμα μας εἶναι ὅτι τὸ φιλελεύθερον κόμμα πρέπει νὰ μελετήσῃ σοβαρῶς τὸ ζήτημα τοῦ κρατικοῦ παρεμβατισμοῦ καὶ τῆς συνεταιριστικῆς πολιτικῆς, ὡς τοὺς βασικοὺς τομεῖς συμβολῆς τοῦ κράτους εἰς τὴν παραγωγὴν.

.....

Ὁ «Μαχητὴς» ἀγωνίζεται διὰ μίαν νέαν ἠθικὴν καὶ Ἑθνικὴν Ἀναγέννησιν καὶ τὴν προκοπὴν τοῦ τόπου. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ ὑποστηριχθῇ ἀπὸ ὅλους.

Η ΤΑΞΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΑΙΘΡΟΝ

Προχθές πάλιν μεταξύ άλλων ανέφερε τὸ ἀπτυνομικὸν δελτίον ὅτι οἱ Ἀναστᾶσιος καὶ Ἐμμανουὴλ Γρυλλάκης ἐφόνευσαν δι' ἀσημαντον ἀφορμὴν τὸν ὁμοχώριόν των Ι. Χριστιανᾶκην εἰς Ἀσπρουλιάνο Ἀποκορόνουν.

Ὡς ἐπληροφορήθημεν ὁ φονευθεὶς εἶχε πρωτοστατήσῃ εἰς κίνησιν διὰ τὴν ἵδρυσιν ἀγροτικῆς ζώνης εἰς τὸ χωρίον του γεγονὸς πὺν δὲν συνέφερε τοὺς φονεῖς. Μὲ λίγα λόγια τόλμησε ὁ ἄνθρωπος νὰ ζητήσῃ τὴ προστασία τοῦ νόμου διὰ τὴν περιουσίαν του καὶ τὸ πλήρωσε μὲ τὴ ζωὴ του. Πὺν σημαίνει ὅτι ὁ νόμος τῆς κουμπούρας εἶναι πολὺ ἰσχυρότερος ἀπὸ τὸν νόμον τοῦ κράτους.

Γιατὶ συμβαίνει αὐτὸ; Γιατὶ ἀπὸ τὴν περιοχὴν αὐτὴν ἀπουσιάζει τὸ κράτος

ΝΕΟΙ ΑΝΔΡΕΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Αὐτὸ εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς τελευταίας ἐγκυκλίου τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Κόμματός μας πρὸς τὰς λαϊκὰς ὁργανώσεις, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ζητεῖ νὰ τοῦ ἀναφέρουν ποιοὶ νέοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἀνυπερβῶν εὐθύνας ἐντὸς τοῦ κόμματος. Ὁ ἀρχηγὸς θέλει νὰ δώσῃ νέον αἷμα νέαν ὁρμὴν καὶ ὠθησὶν εἰς τὸν ὁργανισμόν τοῦ κόμματος καὶ ν' ἀξιοποιήσῃ τοὺς ἀγῶνας τοῦ ἔθνους. Καὶ δὲν ἔχει ἄδικο. Καὶ εἶναι ἐπίσης ἀπολύτως ἀληθές ὅτι υἱόνον τὸ Φιλελεύθερον κόμμα μὲ τὴν μεγαλειώδη παράδοσιν εἰς τὸν ἐθνικὸν καὶ προοδευτικὸν τομέα, εἶναι ἱκανὸν νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ ἔθνοσωτήριον τοῦτο ἔργον. Ἀλλὰ θὰ συνεχίσωμεν εἰς τὸ ἐπόμενον.

“ΜΑΧΗΤΗΣ,”

ΑΝΑΠΗΡΟΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΑΙΜΑ

Πρέπει καὶ ἡμεῖς νὰ ἐξάρωμεν ἰδιαίτερος τὴν ὑπέροχον πράξιν αὐτοπροσφορᾶς τοῦ τραυματίου ἀνθυπολοχαγοῦ Γεωργίου Κωνσταντάρα. Ὁ ἐξαίρετος αὐτὸς νέος, ὅστις ἐτραυματίσθη εἰς τὰς μάχας, συνεπεῖα δὲ τούτου τοῦ ἀπεκόπησαν καὶ οἱ δύο πόδες καὶ ἐνῶ ἀκόμη νοσηλεύεται εἰς Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον τῶν Ἀθηνῶν, ἐξήτησε ἐπιμόνως καὶ τὸν μετέφεραν εἰς τὸν Σταθμὸν Πρώτων Βοηθειῶν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ὅπου προσέφερε 300 γραμμάρια αἷματος. Τόσο τοῦ ἀπέμενε κι' ἠθέλε νὰ τὸ δώσῃ καὶ αὐτὸ γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Γιὰ τοὺς ἡρωϊκοὺς συντρόφους του πὺν κι' αὐτοὶ ἀκολουθώντας τὴν μοῖραν του, προσφέρονται σὶν βωμὸ τῆς πατρίδος. Γιατὶ ξέρεῖ ὅτι δίδοντας αὐτὸ τὸ αἷμα, σώζει κι' ἓνα σύντροφόν του. Ἐνα Ἕλληνα Στρατιώτη. Καὶ γιὰ τὸν Ἕλληνα στρατιώτη καμμιά προσφορὰ δὲν εἶναι μεγάλη.

Ἔτσι δίδουν σήμερον οἱ πραγματικοὶ Ἕλληνες τὸ αἷμα των. Γιατὶ νισθάνονται ὅτι ἀνήκουν μ' ὅλην τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα των σὶν μεγάλη μητέρα μας τὴν Ἑλλάδα.

Ἀντίθετα πρὸς τοὺς ψευτοπατριώτες ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θεωροῦν ὅτι βρῆκαν τὴν εὐκαιρίαν σήμερον νὰ κερδοσκοπήσουν εἰς βάρος τῆς δυστυχίας τοῦ λαοῦ μας.

καὶ τὸ ἔχει ὑποκαταστήσῃ ἢ κουμπούρα. Ὑπὸ αὐτοὺς τοὺς ὅρους εἶναι ἀστεῖα κάθε συζήτησις περὶ ἀνασυγκροτήσεως τῆς ὑπαίθρου. Σήμερον πλέον ὅτε τὸ κράτος διαθέτει εἰς τὸν νομὸν ἀρκετὴν δύναμιν χωροφυλακῆς καὶ ἡ ἀνταρσία ἔχει ἐξαρθρωθῇ πλήρως, ἐπιβάλλεται φρονουῦμεν νὰ ληφθοῦν σκληρὰ μέτρα καὶ νὰ διεξαχθῇ εὐρεία διαφωτιστικὴ προσπάθεια διὰ τὴν ἐμβολὴν τοῦ νόμου εἰς τὴν ὑπαίθρου. Δὲν μπορεῖ τὴν κουμπούρα τοῦ συμμορίτη ν' ἀντικαταστήσῃ ἢ κουμπούρα τοῦ λεγομένου ἐθνικόφρονος, διότι τότε θὰ μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ φρονουῦμεν ὅτι δὲν κάναμε τίποτε. Τὸ αἷμα τῶν ἀδελφῶν μας πὺν θυσιάσθησαν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ τόπου ἀπὸ τοὺς προδότες κι' ἐγ-

κληματίες πηγαίνει ἐπὶ ματαίῳ. Διότι ἐὰν ἡ κατάστασις αὐτὴ λάβῃ ἰσοβαρὲς διαστάσεις, ἐκτὸς τοῦ ὅτι αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἀποτελεῖ ἀναρχίαν, θὰ ἔχῃ ὡς φυσικὸν ἀποτέλεσμα νὰ δώσῃ ἰσχυρὰ ὅπλα εἰς τοὺς κάθε λογῆς ἐχθροὺς τοῦ τόπου καὶ θὰ καταδικάσῃ τὴν ὑπαίθρου εἰς γενικὸν μαρασμόν.

Ἄς ἐφαρμοσθῇ λοιπὸν ὁ νόμος σκληρὸς καὶ ἀμείλικτος κατὰ τῶν κάθε λογῆς ἐχθρῶν τοῦ ἔθνους.

Διὰ κάθε ζήτημα κοινότητος ἢ τῶν συνεταρισμῶν ἢ ἄλλο τι παρακαλοῦνται οἱ χωρικοὶ μας ὅπως ἀπευθύνονται εἰς ἡμᾶς καὶ θὰ τὸ ὑποστηρίζωμεν μὲ κάθε μέσον.

Διεύθυνσις: Περιοδικὸν Μαχητῆς Χανιά.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Τὸ πρῶτο ποὺ κάνει ἐξαιρετικὴ ἐντύπωσι εἰς τὸν ἐπαρχιώτη ἐπισκέπτη τῆς Ἀθήνας εἶναι ἡ νευρικήτης εἰς τὴν ζωὴν τῆς. Εἶναι ζωγραφισμένη στὰ πρόσωπα ὄλων κι ἰδιαιτέρως εἰς τὸν ρυθμὸ καὶ τὴ κίνησίν τῆς. Περπατᾷ εἰς τὸ δρόμο καὶ ἐλπίεις τ' αὐτοκίνητα νὰ κυνηγᾷ τὸ ἓνα τ' ἄλλο κι' ὅλα μαζί μιὰ χεῖμαιρα, ποὺ ὅσο τὴν κυνηγοῦν τόσο καὶ φεύγει πιδ γρήγορα. Ἐλέπει τοὺς ἀνθρώπους δικαστικούς μέσ' στὸ λιοπύρι νὰ διάζονται νὰ σκονάζουν, νὰ τρέχουν νὰ περάσουν στὸ ἀπέναντι πεζοδρόμιο ἐνῶ τ' αὐτοκίνητα τοὺς ζώνουν ἀπειλητικά.

Ὁ ἀστυφύλακας στὸ σταυροδρόμι ρυθμίζει τὴ κίνηση μὲ μεγαλοπρεπεῖς χειρονομίες, ἐνῶ συχνὰ τὰ αὐτοκίνητα δικαστικά σωριάζονται γύρω καὶ κορνάρουν ἐκνευριστικὰ σχηματίζοντα ὁλόκληρη συναυλία.

Εἰς τὰ γραφεῖα τὰ μαγαζιά τὰ κέντρα, οἱ καθυδροὶ πελάτες μπαίνουνοθαίνουν περίφροντες, καθίζουν λίγο καὶ ξεκουράζονται γιὰ νὰ ξεκινήσουν καὶ πάλι γιὰ τὸ κυνήγι τῆς φροντίδας. Σὲ λίγα πρόσωπα θὰ δῆς τὴν ἀμεριμνησίαν καὶ τὸ γέλιο.

Βλέπεις καὶ ὁ πολιτισμὸς τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος κατάφερε νὰ ρίξῃ τὸν ἄνθρωπο στὴ δίνη μιᾶς ἀλόγιστης κίνησης καὶ νὰ τοῦ σκλαδῶσῃ τὸ χρόσι στὰ νύχια τῆς σπουδῆς. Ἐκεῖ ποὺ ἔδραλε, ὅπως λέγει, γιὰ σκοπὸ τοῦ νὰ κάμῃ τὴ ζωὴν πιδ ἀνετη καὶ πιδ πολιτισμένη, κατήντησε νὰ μὴν ἀφίνει τὸν ἄνθρωπο οὔτε στὸν ὕπνο τοῦ νὰ ἡσυχᾷ. Δημιούργησε ἐπαγγέλματα ὑπηρεσίες μηχανισμούς, συνεκέντρωσε τοὺς ἀνθρώπους ἰσὲ στενοὺς χώρους καὶ τοὺς συνωθεῖ καὶ τοὺς περιστρέφει περὶ τὸν ἀτέρμονα τῆς καθημερινῆς συναλλαγῆς. Πῆγε ὁ ἄνθρωπος νὰ ὑποτάξῃ τὴ φύσιν καὶ ἔγινε ὁ πιδ ἀξιολύπητος δοῦλος τῆς. Γιατί δὲν μπόρεσε, πρῶτα νὰ ὑποτάξῃ τὸν ἑαυτό του, κι' ἔτσι κατέληξε ν' ἀντλή εἰς τὸν ἀπύθμενο πῦθο τῶν Δαναῶν καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὸ μαρτύριο τοῦ Συσίφου.

Μὰ ἔχεις πάει στὴν Ἀθήνα γιὰ τι πρέπει νὰ τακτοποιήσῃς κάποιο ζήτημα ἀφοῦ ξέρεις πῶς ἂν δὲν πᾶς ὁ ἴδιος δὲν πρόκειται ποτέ τοῦ νὰ τελειώσῃ. Πρέπει λοιπὸν νὰ πᾶς στὰ Ὑπουργεῖα, νὰ περιμένῃς τὴν

ἡμέρα καὶ ὥρα ποὺ δέχονται νὰ περιμένῃς ἐπὶ ὥρες στὴ σειρά, νὰ μὴν βρῇς στὸ τέλος τὸν ἀρμόδιο νὰ ξαναπᾶς νὰ περιμένῃς πάλι στὸ τέλος νὰ τὸν βρῇς. θουτηγμένο μέσ' στὰ χαρτιά μὲ πολυσκοτεινισμένο καὶ περίφροντι ὕψος. Μόλις καταδέχεται νὰ σ' ἐρωτήσῃ τί θέλετε μὰ τὸ ἐρώτημά του ἀντηχεῖ στ' αὐτιά σου σὺν σὰ νὰ λέγῃ «τί γυρεύεις ἐσὺ ἐδῶ. Λέγε καὶ φεύγα». Θὰ τοῦ πῇς τὸ πόνος σου καὶ θὰ σ' ἀκούσῃ κοιτάζοντας τὰ χαρτιά του καὶ ψαχουλεύοντάς τα μὲ μιὰ νευρικότητα ποὺ προδίδει τὸ «μεγάλον ἐνδιαφέρον» του. Ἀλλὰ καὶ ποῦ ἐνδιαφέρον γιὰ ὅλα τὰ μικροζητήματα ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος ποὺ συνεκέντρωσε ἐδῶ ἡ γραφειοκρατία τοῦ ἐλληνικοῦ χαρτοδοσιείου; Στὸ τέλος θὰ σοῦ ἀπαντήσῃ: «κάνε μιὰ αἴτηση φέρε τὰ τάδε καὶ τάδε—καμμιὰ δεκαριά—πιστοποιητικά νὰ τὰ καταθέ-

ΜΟΝΟΝ Τὸ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΚΟΜΜΑ Εἶναι εἰς ΘΕΣΙΝ ΝΑ ΔΩΣΗ ΛΥΣΙΝ ΤΟΥ ἙΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ.

σης καὶ θὰ ἐτάσωμε τὸ ζήτημα. Ἄν τὰ χαρτιά τὰ ἔχεις ἔτοιμα τὰ καταθέτεις, πέρνεις τὸν ἀριθμὸ πρῶτοκόλλου μιὰ βιαστικὴ διαβεβαίωση «θὰ τὰ ἐξετάσωμε» καὶ φεύγεις μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ὅταν μετὰ δύο μέρες ξαναπεράσῃς θὰ εἶναι ἔτοιμα ἢ καὶ θὰ ἔχει γίνῃ. Ξαναπερνᾷς καὶ πέρνεις τὴν ἀπάντησιν «δὲν μᾶς ἔμεινε καιρὸς νὰ ἐξετάσωμε τὸ ζήτημά σας ἀλλὰ περᾶστε μεθαύριο καὶ θὰ τὸ κοιτάξωμε». Φεύγεις κάπως ἀνήσυχος ἀφοῦ διατυπώσῃς μερικὲς παρατηρήσεις εἰς τίς ὁποῖες βέβαια δὲν θὰ πάρῃς ἀπάντησιν. Σκέφτεσαι τὰ ἔξοδα ποὺ ἐν τῷ μεταξύ κάθε μέρα καὶ πλησιάζουν καὶ καταλήγεις στὸ συμπέρασμα πῶς ἔτσι ποῦ πᾶμε δὲν θὰ κάνωμε τίποτε.

Καὶ φυσικὰ καταφεύγεις σὲ κάποιο βουλευτὴ ζητώντας τὴ προστασία του. Σοῦ δίδει ραντεβὺ στοῦ Ζαχαράτου ὅπου ἐπὶ ὥρες περιμένεις, ἔρχεται μὲ ὁλόκληρη κουστωδία ἀπὸ παραπονομένους καὶ πέρνεις σειρά. Κι' ἀρχίζετε μαζί τὸ κυνήγημα, τ' ἀνεβοκατεβάσματα στὰ Ὑπουργεῖα καὶ τίς ἐπισκέψεις στοὺς ἀρμοδίους. Τότε καταλαβαίνεις πόσο ἀφελὴς ἦσουν νὰ φαντάζεσαι ὅτι

ὅλη αὐτὴ ἡ ἀτελεύτητη σειρά τῶν «ἀρμοδίων» μποροῦσε νὰ τελειώσῃ χωρὶς αὐτὴ τὴ σωτήρια παρέμβασιν. Στὸ τέλος ἄποτε τελειώνει τὸ ζήτημα κατ' εὐχὴν, παίρνεις ἓνα χαρτί κι' εὐχαριστεῖς τὸ φίλον βουλευτὴ γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν. Σκέφτεσαι: νὰ ποῦ χρειάζονται κι' οἱ βουλευτές. Ἀλλὰ πάλι λὲς κι' ἂν ἔλλειπε αὐτὴ ἡ γραφειοκρατία τότε τί θὰ ἔκαναν οἱ βουλευτές; Αἱ τότε συμπεραίνει: ὅτι θὰ μποροῦσαν πιδ ἄνετα νὰ κάνουν καὶ τὴ πραγματικὴ τους δουλειὰ γιὰτὶ βέβαια ἡ δουλειὰ τῶν βουλευτῶν δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἡ διεκπεραίωσις ὑποθέσεων, ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ γίνετα ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν κρατικὸ μηχανισμό, ἂν λειτουργοῦσε καλὰ καὶ τότε καὶ ἡ διαχείρησις τῶν κοινῶν ἀπὸ τοὺς πολιτικούς ἐκπροσώπους: θὰ ἦταν καλύτερον.

Ἀπ' ὅλ' αὐτὰ βγαίνει τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ἀποκέντρωσις εἶναι πολὺ καλὸ σύστημα ἀφοῦ θὰ ἐλαττώσῃ ἀπὸ τὸ θάρος καὶ τίς φροντίδες τὸ κέντρον καὶ τοὺς βουλευτές. Μόνο ποῦ θὰ πρέπει στὴ περίπτωσιν αὐτὴ πολλοὶ νὰ ἐγκαταλείβουν τὸ κέντρον, ὑπάλληλοι καὶ ἰδιῶτες. Γιατὶ οἱ ἀρμοδιότητες ποῦ θὰ μεταδιδασκοῦν στὶς ἐπαρχίες θὰ αὐξήσουν τίς ἐκεῖ ὑπαλληλικὰς ἀνάγκας καὶ δὲν θὰ πρέπει αὐτὲς ν' ἀντιμετωπισθοῦν μὲ νέους διορισμούς. Ἐπίσης πολλοὶ μεσάζοντες καὶ ἄλλοι θὰ χάσουν τοὺς λουφές των καὶ π' ἄλλὰ ἐπαγγέλματα θὰ στενέψουν ἀσφυκτικὰ ἀφοῦ θὰ πάψουν οἱ ἐπαρχιώτες γιὰ φύλλον πῆδημα νὰ τρέχουν στὴν Ἀθήνα.

Μὰ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἡ ἀποκέντρωσις πρέπει νὰ γίνῃ.

Στὸ τέλος ζαλισμένος ἀπὸ τὸ «πολιτισμὸς» τῆς Ἀθήνας φεύγεις γιὰ τὴ πατρίδα σου εὐχαριστημένος ποῦ ξεμπερδεψες.

«Ἐπαρχιώτης»

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Μανοῦσ. Κουρομichάλην

Ρόδον

Συνδρομὴ σας ἐλήφθη Εὐχαριστοῦμεν.

Παρακαλοῦνται τὰ παρατηρήματα τῆς ὁργανώσεως Φιλελευθέρας Νεολαίας ὅπως μᾶς ἐπιστρέψουν ἰσχυρὸν ἀδιάθετα ἀντίτυπα τοῦ ὅπ' ἀριθ. 9 φύλλου τοῦ «Μαχητή».

Ο ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ ΑΓΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Όμιλία του κ. ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΜΙΧΕΛΑΚΗ
Προέδρου της Φιλελευθέρου Νεολαίας Χανίων

3ον

Έπ' αὐτοῦ δὲ ἰσχύει κι' ἡ ἀντί-στροφος παρατήρησις: ὅτι ὁ σλαβικός κόσμος ἔχει τέτοια χαρκτηριστικὴ διαμόρφωση καὶ τέτοιο εἶναι τὸ περιβάλλον του, ὥστε οὐδέποτε μπόρεσε ν' ἀνεβάσῃ εἰς κάποιο ὕψος τοῦ μέσον ἐπίπεδον τῆς διανοητικότητος του. Δὲν θέλομεν νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι ὁ Ῥωσικός λόγος χάριν λαὸς εἶναι ἀνεπίδεκτος ἐξελίξεως διὰ φιλετικούς ὡς θὰ ἐλέγαμεν λόγους. Κάθε ἄλλο ἰσχυρίζομεθα θραυκὰ καὶ τοῦτο ἀποδεικνύει ἡ ἱστορία ὡς τώρα ὅτι διὰ λόγους ἀντικειμενικούς κι' ὑποκειμενικούς ὁ Ῥωσικός λαὸς ἔμεινε ὡς τὸ 1917 πίσω ἀπ' ὅλους τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς λαοὺς εἰς τὸν πολιτισμὸν.

Ἡ ἀποφύξις τὴν ὁποίαν ἰσχύει ζονται μερικοὶ ὅτι δὲν τὸν ἄφιναν οἱ ἐκμεταλλεῦτες τοῦ κλπ. εἶναι τοῦλάχιστον ἀσπίς. Διότι εἰς ὅλας τὰς χώρας ὑπῆρ' ἄν ἐκμεταλλεῖται καὶ ἰδιαίτερος εἰς τὴν Εὐρώπῃ, ὥστοσον ἕως οἱ Εὐρωπαϊκοὶ λαοὶ στάθησαν πάντα καὶ ὑπὸ οἰαδήποτε συνθήματα καὶ καθεστῶτα, οἱ πρωτοπόροι εἰς τὸν πολιτισμὸν. Διότι δὲν πρέπει νὰ μᾶς διαφεύγῃ ἕνα πρᾶγμα. Ὅτι καθε λαὸς ἀνάλογα μὲ τὴν ζωτικότητά καὶ τὸ περιβάλλον του, ἀναπτύσσεται μέχρις ἐνὸς ἐπιπέδου πολιτισμοῦ ὑψηλοῦ ἢ χαμηλοῦ κατὰ τὰ διάφορα οἰκονομικὰ κοινωνικὰ συστήματα (δουλεία, δουλοπαροικία, φεουδαρχία, καπιταλισμός). Οὕτω ἡ Εὐρώπη ὑπὸ διάφορα κατὰ καιροὺς συστήματα κατὰ τὴν μακροχρόνιον ἱστορίαν της καὶ ἰδιαίτερος ἡ Ἑλλάς, ἀνέδειξε πάντοτε πολιτικὴν καὶ πνευματικὴν ἡγεσίαν. τῆς ὁποίας μόνον ἀποτυχημένους ἀπομνήσεις ἀπετέλεσαν τὰ Ῥωσικά τῶν ἀντίγραφα.

Ὁ σημερινὸς σλαβικός πολιτισμὸς ἀποκαλεῖται καὶ κομμουνιστικός. Τίποτα ψευδέστερον τούτου. Τὸ σημερινὸν Ῥωσικὸν καθεστῶς χαρκτηρίζεται καὶ κυριαρχεῖται ἀπὸ τὸ γεγονός τῆς δημιουργίας ἐνὸς τετρατῶδους κράτους τοῦ ὁποίου εἰς πλόκαμοι σφίγγουν ἀποπνικτικὰ ὅλας τὰς μορφὰς τῆς ζωῆς. Τὸ κράτος ὀργάνων μιᾶς κομματικῆς μειψηφίας εἶναι κυρίαρχον τοῦ παντός. Εἶναι ἀνεξέλεγκτον εἰς τὰς ἀποφάσεις του. Τὰ χωράφια καὶ τὰ ἐργοστάσια ἀνή-

κουν ἀποκλειστικὰ σ' αὐτὸ, ὅπως καὶ ἡ ζωὴ τῶν πολιτῶν. Τὰ μέσα αὐτὰ παραγωγῆς ἔχουν μὲν κρατικοποιηθῇ, ὅχι ὅμως καὶ κοινωνικοποιηθῇ. Διότι ἀνήκουν κατὰ κυριότητα εἰς ἕνα κράτος κυρίαρχον κι' ὅχι εἰς ἕνα ὅμιλον ἐλευθέρων πολιτῶν. Ἐνῶ ὁ καπιταλιστὴς εἰς τίς καπιταλιστικές χώρας μπόρεῖ νὰ ἐξελεγχθῇ ὑποκειται εἰς τὸν ἀνταγωνισμόν καὶ ἐξαναγκάζεται νὰ δεχθῇ τοὺς θροῦς τῶν ἐργατῶν μὲ ἀπεργίαι καὶ μὲ τὸν συνδικαλιστικὸν ἐν γένει ἀγῶνα, ὡς καὶ τὴν πολιτικὴν ἰσχύϊν τοῦ λαοῦ ἀντίθετα τὸ Ῥωσικὸν κράτος καθιερίζει ἀνευ συζητήσεως τὸ πᾶν καὶ πληρώνει τὸ μεροκάματο πού περισσεύει ἀπὸ τὴν τεραστία γραφειοκρατία τὴν ὁποίαν διατηρεῖ, τὴν παραγάνδα καὶ τὰς ἀνέσεις τῶν διευ-

**Νέοι καὶ Νέες
διαβάσετε καὶ διαδίδετε τὸν «Μαχητὴ».**

Ὁ «Μαχητὴς» εἶναι τὸ μόνον περιοδικὸ πού πρέπει νὰ βρίσκεται σὲ κάθε σπίτι καὶ νὰ διαβάζεται ἀπ' ὅλους γενικῶς.

θυντῶν καὶ τῶν κομισαρίων, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι διόλου μικρότεροι τῶν καπιταλιστῶν εἰς τὰς καπιταλιστικές χώρας. Κάθε φωνὴ διαμαρτυρίας εἶναι προδοσία καὶ ἡ θέλησις τοῦ κράτους εἶναι κυρίαρχος τοῦ παντός.

Εὐλόγως δὲ συμπεραίνει καὶ εἰς ὅτι ἕνα τέτοιο καθεστῶς εἶναι μᾶλλον κρατικὸς ὑπερκαπιταλισμὸς παρὰ κομμουνισμός. Ἀλλωστε βασικὸν αἷτημα τοῦ κομμουνισμοῦ εἶναι ἡ ἀτάρρησις τοῦ κράτους καὶ συνεπῶς ἡ πλήρης μέχρις οὐτοπίας ἀπελευθέρωσις τοῦ ἀνθρώπου κι' ὅχι δημιουργία κράτους—τέρατος.

Τὸ κομμουνιστικὸν σύστημα θέλει τὰ μέσα παραγωγῆς ν' ἀνήκουν εἰς τὴν ὁμάδα ἢ ὁποία θὰ ἐκλέγῃ ἐλευθερὰ τὸν ἀρχηγὸν της καὶ θὰ τὸν καθαιρεῖ ἔταν θέλει. Ἡ σημερινὴ Ῥωσσία εἶναι ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον.

Πῶς λοιπὸν συμβαίνει τοῦτο;

Διὰ τὴν σύγχρονον κοινωνίαν ἕνα

βασικὸν στοιχεῖον τῆς συγκρατήσεως τῆς ζωῆς της εἶναι ὁ παράγων **οργάνωσης**. Χωρὶς ὀργάνωσιν δὲν γίνεται ἀπολύτως τίποτε κι' ἡ κοινωνία περιπίπτει εἰς ἕνα φαθλον κύκλον ἀντιφάσεων καὶ ἀντιθέσεων μὲ ἀποτέλεσμα τὴν αὐτοκαταστροφὴν της. Οἱ ἀντιφάσεις κι' οἱ ἀντιθέσεις οὗται ἐκδηλώνονται εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς δράσεως καὶ τῆς ζωῆς, ἀπὸ τὴν φιλοσοφίαν ὡς τὴν παραγωγὴν καὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν πραγματοποιεῖται ἡ ἐξέλιξις. Ὑπὸ τὸ καπιταλιστικὸν σύστημα (τὸν ἀπόλυτον φιλελευθερισμὸν) εἰς ἀντιθέσεις αὐτὲς ἀναπτύσσονται ἐλεύθερα χωρὶς καμμία παρεμβολή. Τὸν ρόλον δὲ τοῦ ὀργανωτῆ εἰς τὸν τομεᾶ τῆς παραγωγῆς ἀναλαμβάνει τὸ ἰδιωτικὸν κεφάλαιον καὶ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία. Ὑπὸ τὰς σημερινὰς ἑμῶς συνθήκας τοῦ παγκοσμίου συσχετισμοῦ ἡ ἀτομικὴ πρωτοβουλία καὶ ὁ οἰκονομικὸς λεμπεραλισμός, παρουσίασε βασικά ἐλαττώματα καὶ ἐλλείψεις τίς ὁποῖες ἐκλήθη ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸ σοσιαλιστικὸν κράτος καὶ ἡ σοσιαλιστικὴ συγκρότησις τῆς παραγωγῆς ὡς καὶ ἡ βάσις τῶν σοσιαλιστικῶν ἀρχῶν ρυθμισ τῶν διεθνῶν σχέσεων. Ἡ ἀνάγκη αὕτη κατέστη πλέον ἐμφανὴς εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Εὐρώπης μὲ τὴν στενὴν οἰκονομικὴν βάση καὶ τὴν δημογραφικὴν ἀσφυξίαν. Ἐτοί ἤρξατο ἡ πάλῃ μετὰ τῆς ἰσχυρᾶς ἀστικῆς τάξεως τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν προλεταριατικῶν μαζῶν ὡς φορέων τῆς σοσιαλιστικῆς ἀντιλήψεως. Ἀπὸ τὴν σύνθεσιν αὐτὴν μετὰ τῆς ἰσχυρᾶς προλεταριακῆς ἀστικῆς τάξεως τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν προλεταριαστικῶν μαζῶν διαμορφώνεται ἡ σημερινὴ πολιτικὴ ἐξέλιξις τῆς δύσεως.

Ἀντιθέτως εἰς τὴν Ῥωσίαν, μέσα εἰς τὰ σπινόμενα σπλάχνα τῆς ἀρτηριοσληνιμένης φεουδαρχίας καὶ τῆς διεφθαρμένης μπορζουαζίας ἐκ τῶν ὁποίων καὶ αἱ δύο μαζί δὲν ἦσαν ἱκαναὶ νὰ γεμώσουν μίαν πρῶτην κότῃ πολὺ δὲ περισσότερον ἢ μία νὰ ἐπιβληθῇ πέρα γιὰ πέρα μὲ τὴν δημιουργικὴν ὁρμὴν της, ἀναπτύχθη κε μίαν πρωτόγονος κίησις γεμάτη ἀγανάκτησιν καὶ μῖσος κι' ἐντελῶς διάφορος ἀπὸ τὰ σύγχρονα σοσιαλιστικὰ κινήματα.

(Συνεχίζεται)

Ο ΚΛΕΩΝ, ΤΟ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΟ ΠΟΥ ΕΛΑΒΕ ΜΕΡΟΣ ΣΤΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ

(Συνέχεια και τέλος)

Θ' ἀπορήτε γιατί ἔχουν κάνει ἔτσι πόρτες. Τὸ ἴδια κι' ἐγὼ θπου μοῦ ἐξήγησαν πόσο καλύτερα, προστατεύεται ἔτσι ἕνα σπίτι ἀπ' τοὺς ἐχθροὺς κι' ὅπως ξέρετε κεῖνα τὰ χρόνια. Εἶχαν συχνὰ πολέμους· καὶ μάλιστα πότε—πότε, ἐμάχοντο ἀκόμα καὶ στοὺς δρόμους τῆς πόλεως.

Ἐμεῖς ὅμως δὲν εἴμαστε ἐχθροί, εἴμαστε φίλοι. Ἐτσι φθάνομε ἐλεύθερα στὸ σπίτι καὶ θαυμάζομε τ' ὄρατο ἄγαλμα τοῦ Ἀπόλλωνος ποὺ εἶναι στημένο μπρὸς στὴ πόρτα.

Εἶν' ὁ θεὸς τοῦ ἀσημένιου τόξου, καὶ στέκεται κεῖ, γιὰ νὰ φυλάῃ καὶ νὰ εὐλογᾷ τὸ σπίτι. Περιπερνοῦμε κι' ἀκολουθοῦμε τὸν Κλέωνα ποὺ τρέχει νὰ ὁρῇ τὴ μητέρα του. Στεκόμαστε σὲ ὥραια αὐλὴ, πῶναι ἀκριβῶς στὴ μέση τοῦ σπιτιοῦ. Ἀπὸ πάνω μας εἶν' ὁ γαλανὸς οὐρανὸς, ὁλόγυρά μας σειρὲς ἀπὸ ὠραίους μαρμαρίνους στύλους καὶ στὸ δάθος εὐάερα κι' εὐχάριστα δωμάτια.

Ὅμως οὐτ' ἡ μητέρα του, οὐτ' ἡ μικρὴ Θράττα εἶν' ἐκεῖ. Περιπαῖμε ἀπὸ ἄλλη πόρτα καὶ φθάνομε σὲ δευτέρῃ αὐλῇ, ἀλλὰ πολὺ μικρότερη ἀπ' τὴν πρώτη. Ἐκεῖ εἶναι κι' ἡ ἱερὴ πέτρινη ἐστία, θπου πῆγαν σήμερα τὸ μωρό.

Ἀκριβῶς τὴ στιγμή ποὺ φθάνομε, βλέπομε μικρὴ δούλη ποὺ κρατεῖ στὰ χέρια τῆς σπασμένο ἄγγει. Εἶνοι γονατισμένη μπρὸς στὴν Ἑστία καὶ κοιτάζει μὲ δακρυσμένα μάτια, τὸ χεῖρ ποὺ πρόκειται νὰ τὴ χτυπήσῃ. Ἐτρεξε στὸν ἱερὸ δωμὸ τῆς Ἑστίας, γιὰ νὰ ὁρῇ προστασία καὶ πραγματικῶς, τώρα κανεῖς δὲ μπορεῖ νὰ τὴν τιμωρήσῃ γιὰ τὸ σπάσιμο.

Ὁ Κλέων θυμᾶται πῶς μιὰ νύχτα καταγίδας, ὅταν ἦταν πολὺ μικρὸς, κάποιος ξένος μπῆκε στὸ σπίτι καὶ ζήτησε τὴν προστασία τῆς Ἑστίας. Τότε ὁ πατέρας του τοῦ εἶπε μὲ καλωσύνη: «Ἀκόμη κι' ἐχθρὸς ἂν ἦσους ἀσφαλῆς στὸ ἄσυλο τῆς ἐστίας».

Νομίζω πῶς ἐμεῖς, ποὺ εἴμαστε ξένοι, εἶναι καλύτερα νὰ περιμένωμε δῶ πλάι στὴν Ἑστία, ὥσπου νὰ πάῃ ὁ Κλέων στὸ δωμάτιο ποὺ βρίσκεται στὴν ἀριστερὴ μεριά καὶ νὰ ὁρῇ τὴ μητέρα του μὲ τὸ μωρό.

Ἀλλὰ νὰ ἀκούω ν' ἀνοίγῃ πάλι ἡ πόρτα κι' ἔρχεται κι' ὁ Κλέων γιὰ νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ, περνώντας ἀπὸ μιὰ

πόρτα πῶναι πίσω ἀπ' τὴν αὐλὴ, στὰ δωμάτια ποὺ φαίνουν τὰ κορίτσια. Ἀπὸ κεῖ θὰ μᾶς πᾶῃ σ' ἕνα κῆπο θπου ἡ μικρὴ Θράττα παίζει κρυφτὸ μὲ μιὰ φίλῃ της.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ ξεχνοῦμε ὅτι ὁ Κλέων γύρισε μὲ τὸ στεφάνι τῆς ἀγριελιάς. Εἶναι τιμὴ γιὰ τοὺς γονεῖς του καὶ τὰς Ἀθῆνας.

Ὁ πατέρας του κι' ἡ μητέρα του τὸν παινοῦν, ἡ ἀδελφὴ του τοῦ πλέκει ἕνα στεφάνι ἀπὸ μύρτα κι' αὐτὸς ἀρχίζει νὰ αἰσθάνεται ὅτι γίνεται σωστὸς πολίτης.

Ἐν τῷ μεταξύ, προσέξατε ὅτι φορεῖ χρυσὰ σκουλαρίκια· Δὲ σὰς φαίνεται καὶ πῶς περιεργό γι' ἀγόρι· Κι' ἐγὼ παρὰ ἐνεύθηκα πολὺ, ἀλλὰ μοῦδωσε τὴν ἐξήγησιν.

«Ἐχετε πολὺ ἀκούσει, μοῦπε, γιὰ τὸ ἱερὸ μαντεῖο τοῦ Ἀπόλλωνος στοὺς Δελφοὺς; Ὅταν πρόκειται ν' ἀποφασίσουν κάτι σοβαρὸ, οἱ Ἕλληνες πᾶνε καὶ τὸ συμβουλευθόνται, Κάποτε λο πὸν διάφοροι σοφοὶ Ἀθηναῖοι προσπαθοῦσαν νὰ κάμουν τὰ παιδιά τοὺς ἰαλοὺς πολῖτες. Στὸ τέλος ἀπεφάσισαν νὰ ρωτήσουν τὸ μαντεῖο τῶν Δελφῶν. Ὁ ἕνας ἦταν ὁ ἴδιος ὁ πατέρας μου κι' ὁ ἄλλος ὁ Περικλῆς.

«Τὸ μαντεῖον ἔδωσε αὐτὴ τὴν ἀπάντησιν. Τὴν θυμᾶμαι γιὰ τὴν ἔχω ἀκούσει πολλὰς φορὰς. «Ἄν οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιθυμοῦν νὰ χροὺν καλοὺς πολῖτες, ἄς δάλουν στ' αὐτιά τῶν παιδιῶν τοὺς ὅτι ὑπάρχει ὠραιότερο. Ἐπειδὴ τὸ χρυσάφι εἶναι τ' ὠραιότερο, δλα τὰ παιδιά φέρεσαν χρυσὰ σκουλαρίκια. Πέρ σου ὅμως ὁ Περικλῆς εἶπε στὴν ἀγορὰ ὅτι ὁ χρησμός δὲν ἐννοοῦσε σκουλαρίκια, ἀλλὰ δ ἀμάντιξ τοῦ νοῦ δεμένα μὲ χρυσὰ λόγια».

Τώρα λοιπὸν ποὺ ὀρισκόμαστε στὰς Ἀθῆνας, ὁ Κλέων δὲ θὰ μᾶς ἀφήσῃ νὰ φύγωμε, ἂν δὲ πᾶμε πρῶτα πάνω στὴν Ἀκρόπολιν νὰ δοῦμε τ' ἀγάλματα τῆς Παλλάδος Ἀθηνᾶς πῶναι ἡ θεὰ—προσταύρια τῆς πόλεως. Ἄν ἐρχόμαστε στὴν Ἀθῆνα διὰ θαλάσσης θὰ βλέπαμε ἀπὸ μακριὰ τὸ χρυσὸ τῆς κρήνης καὶ τὴν ἄκρῃ τοῦ δόρατος τῆς.

Κάθε χρόνο, δίδεται γιορτὴ πρὸς τιμὴν τῆς ἀλλ' ἡ ἐπισημότερη, εἶναι τοῦ τρίτου ἔτους τῆς Ὀλυμπιάδος.

Οἱ Ἀθηναῖοι τὴν ἀγαποῦν πολὺ. Πιστεύουν ὅτι αὐτὴ φύτεψε τὴν ἐλιά κι' εὐλόγησε τὴ χώρα. Πάνω στὴν

Ἀκρόπολιν εἶναι φυτρωμένη ἐλιά, ποὺ τὴ θεωροῦν ἱερὴ καὶ τὴ λατρεύουν. Στὴ Θεὰ Ἀθηνᾶ πᾶνε καὶ ζητοῦν βοήθειαν ὅταν ἔχουν εἰρήνην. Πιστεύουν ὅτι αὐτὴ μπορεῖ νὰ ἐμπνεύσῃ τοὺς πολεμιστὰς νὰ κάμουν μεγάλα κατορθώματα. Αὐτὴ ὅμως τοὺς δίδασκε ἐπίσης νὰ γνέθουν καὶ νὰ φαίνουν καθὼς κι' ἄλλα εἰρηνικά ἔργα.

Πρὸς τιμὴν τῆς γίνονται πομπές, χοροὶ κι' ἀγῶνες. Ἐν ἀγώνισμα ποὺ ἤθελα πολὺ νὰ δῶ, εἶναι ἡ λαμπαδοδρομία. Οἱ δρομεῖς κρατοῦν ἀναμνους δαυλοὺς καὶ νικᾷ ὅποιος φθάσῃ στὸ τέρμα μὲ τὸ δαυλὸ ἀναμμένο. Ξεύρετε δὲν εἶναι καὶ τόσο εὐκόλο.

Ὁ Κλέων εἶν' ἀκόμα πολὺ μικρὸς γιὰ νὰ λάβῃ μέρος στῆς λαμπαδοδρομίες, ἀλλὰ ὁ ἀδελφὸς του ὁ Εὐδεξιὸν ἔτρεξε στοὺς τελευταίους ἀγῶνες. Δὲ νίκησε ὅμως. Θέλετε νὰ μάθετε ποιὸς ἦταν ὁ νικητὴς; Ἦταν ὁ Δαλδῖων κι' ὅλοι χάρηκαν γιὰ τὴν νίκη του, γιὰ τὴν ἀξίαν. Ἐξ ἄλλου ἦταν κι' ὁ φανὸς. Στὰς Ἀθῆνας ὅταν ἕνα παιδί ἔχανε τὸν πατέρα του, τὸν υἱοθετοῦσε ἡ πόλις κι' ἀντὶ νὰ ἔχη ἕνα μόνο πατέρα εἶχε ἕκατό. Ἐτσι λοιπὸν κι' ὁ Δαλδῖων ἀνατρέφθηκε κι' ἐσπούδασε ἀπ' τὴν πολιτεία κι' ἀκριβῶς στῆς ἐορτὲς τῆς Παλλάδος Ἀθηνᾶς ἐγίνε ἐνῆλιξ. Τὰ γενέθλιά του ἐωρτάσθησαν τότε ἐπισήμως. Τὸν πῆγαν στὸ θέατρο κι' ἐμπρὸς σ' ὅλον τὸ λαὸ τοῦ φόρεσαν μιὰ πανοπλία, δῶρο τῆς πόλεως εἰς ἀνάμνησιν τοῦ πατέρα του ποὺ ἔπεσε στὴ μάχη. Τώρα, χάρη στὴ νίκη του στὸ ἀγώνισμα, κέρδισε μεγαλύτερη φήμη καὶ καθένας χαίρεται γιὰ λογαριασμὸ του.

Εἶν' ἐπίσης ἱκανότατος χορευτὴς τοῦ πυρριχίου χοροῦ, τοῦ ὠραίου αὐτοῦ πολεμικοῦ χοροῦ ποὺ τὸν χορεύουν μαζὶ μὲ τὴν ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ μὲ τὸν ἦχον πολεμικοῦ ἐμβυτηρίου. Κι' ὁ χορὸς αὐτὸς εἶν' ἐπίσης ἐκδήλωση λατρείας στοὺς Θεοὺς.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ παρατείνωμε περισσότερο τὴν διαμονὴν μας στὴν Ἀθῆνα θὰ μείνωμε μόνο νὰ δοῦμε τὴν ἐορτὴ τῆς δομοκσίας τοῦ μικροῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κλέωνα.

Ὁ πατέρας του πῆγε πρῶτ'—πρῶτ' στὴν ἀγορὰ γιὰ νὰ ὁρῇ καλοὺς μαγεῖρους καὶ ν' ἀγοράσῃ ψάρια. Ξερέτε στὰς Ἀθῆνας ἀγαποῦν ἰδιαίτερώς

τὰ ψάρια. Ἀγόρασε ἐπίσης ἀσπύδα με κραισί, καλάθια με φρούτα κι' ἄ.θ.η. Ἐπίσης μίσθωσε χρεώτρια καὶ μουσικούς, γιὰ νὰ διασκεδάσουν τοὺς καλεσμένους του.

Οἱ καλεσμένοι ἦλθον ντυμένοι μ' ὠραία ἄσπρα φορέματα, νενημένα με κόκκινο γύρω στὶς ἄκρες. Τὰ μαλλιά τους ἦταν καρφίτρες, ποὺ παρίσταναν διάφρα ἔντομ. Μόλις ἐφθασαν, οἱ δούλοι, τοὺς ἔφεραν ἀρωματισμένο νερό γιὰ τὰ χέρια τους κι' ἔστρωσαν τὰ τραπέζια. Ἰδαν λαν δὲ πᾶνω ἀσημένια πιάτα καὶ κύπελλα. Εἶχαν ψάρια ψητά καὶ κίθινες πῆτες καὶ ψωμά, τοποθετημένα σ' ὠραία καλαθάκια τυρὶ τῆς Σικελίας καὶ μέλι τοῦ Ὑμητοῦ, οὐ κα ἀπ' τὸ νησί τῆς Ρόδου, ποὺ στὸ λιμάνι της στέκεται ὁ μεγάλος Κολοσσός καὶ τὴν προστατεύει. Εἶχαν ἐπίσης χουρμάδες φερμένους ἀπ' τὴν Αἴγυπτο, ἀμύγδαλα, πεπονία καὶ πολλὰ ἄλλα φρούτα.

Στὸν Κλέωνα ἐπέτρεψαν γιὰ πρῶτη φορά νὰ μείνῃ στὸ συμπόσιο, γιὰ τί τίμησε τὴν οἰκογένειά του με τὴν νίκη του στοὺς ἀγῶνες. Φυσικά δὲν φέρονται σὰν ἴσοι τοὺς: οἱ καλεσμένοι, κι' ὁ πατέρας του θὰ ξαπλώσουν στὰ μαλακὰ ἀνάκλιντρα καὶ θὰ τοὺς ὑπηρετοῦν οἱ δούλοι, ἐνῶ αὐτὸς θὰ κάθεται σὲ πάγκο ν' ἀκούῃ με σεβασμὸ τίς ὁμιλίες τῶν μεγάλων.

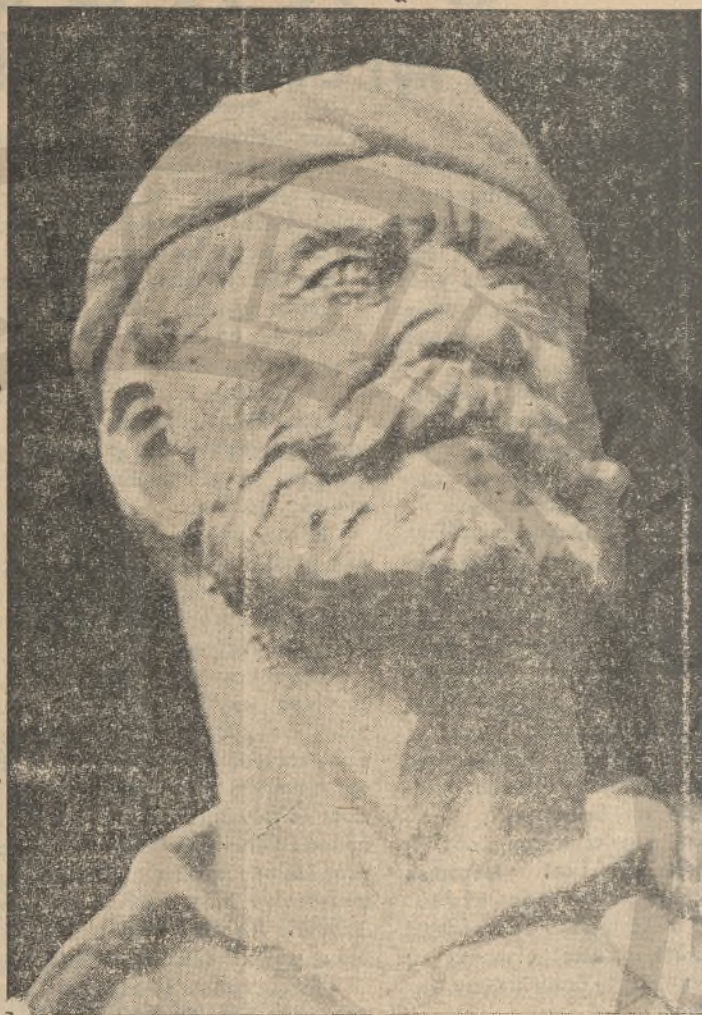
Δὲν λαμβάνει μέρος στὴν ἐορτή, ἀλλὰ δὲν ἔχει καμμὶ ἀπαίτηση, γιὰτὶ ξέρει ὅτι τὰ παιδιὰ δὲν πρέπει νὰ διασκεδάζουν με τοὺς μεγάλους. Γι' αὐτὸ φαντάζομαι ὅτι θὰ φάῃ με πολὺ εὐχαρίστηση τὸ ἐλαφρὸ δείπνο του. Ὅταν φύγουν οἱ καλεσμένοι. Νύχτωσε. Ὁ Κλέων διασχίζει τὴν αὐλή, περνᾷ ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς ψηλοὺς μαρμαρίνους στύλους, φθάνει στὸ μικρὸ ἑωμάτιό του, ποὺ κι' ἀποκοιμᾶται γρήγορα στὸ κρεβάτι του, ποὺ δὲν διαφέρει καὶ πολὺ ἀπὸ σκληρὸν πάγκο.

Καὶ τώρα οἱ τρεῖς ξένοι θὰ πᾶνε πέρα στὴν Ἰταλία στὴ Ρώμη.

ΜΑΚΗΣ ΝΙΚ. ΜΑΡΑΚΑΣ

Μαθητὴς Γ.Α.Χ.

Ἡ προστασία τῶν προϊόντων τῶν ἀγροτῶν μας ἀποτελεῖ ἐθνικὴν ὑπόδειξιν Ἡ δυστυχία τῶν ἀγροτῶν μας ὑπονομεύει τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἔθνους

Κεφαλὴ τοῦ πυρρολητοῦ τοῦ Ἀρκαδίου Γιαμπουδάκη

Ἔργον τοῦ συμπατριώτου μας γλύπτου
κ. ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΝΑΚΑΚΗ

Ἡ ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΟΥ

Εἶναι ἀληθὴς ἄθλος διὰ τὴν γενναίαν Ἑλληνικὴν ψυχὴν ἡ ἐντὸς τεσσάρων ἡμερῶν διάλυσις τοῦ «τρομεροῦ» ὄχρου τοῦ Γράμμου. Μετὰ τὸ Βίτσι ἡ νίκη τοῦ Γράμμου ἀποτελεῖ τὸ θανάσιμον πλήγμα κατὰ τῆς συμμαχτικῆς προδοσίας.

Οἱ προδότες πανικόβλητοι πρὸ τῆς ὑπερόχου ὁρμῆς τῶν γενναίων τέκνων τῆς Ἑλλάδος κατέφυγαν διὰ νὰ σωθοῦν μαζὶ με τὴν κατεσχύνην τῆς προδοσίας εἰς τὸ ἄντρον τοῦ τυράννου Χότζα. Ἐκεῖ ὅπου πάντοτε ἄν ἐξήτησαν καταφύγιον, βρῆκαν ἄσυλον, ἐξωπλίσθησαν, ἐφοδιάσθησαν,

ἀνεσυγκροτήθησαν κι' ἐξαπεστάλησαν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ σκότους γιὰ νὰ ρημάξουν τὴν Ἑλλάδα. Τούτῃ τῇ φορὰ ὅμως δὲν θὰ γίνῃ τὸ ἴδιο. Ὁ θρασυδειλος τυραννίσκος τῆς Ἀρβαντιᾶς, θὰ πρέπει νὰ ἔχῃ καταλάβῃ ὅτι ξεπέρασε πιά κάθε ὄριον κι' οὐκ ἂν συνεχίσῃ τὸ ἄθλιο παιχνίδι του, πολὺ σύντομα ὁ ἐλευθερωτὴς ἐθνικὸς μας στρατός με τὴν ἔγκρισιν καὶ τὴν εὐχὴν ὅλων τῶν ἐλευθέρων λαῶν, θ' ἀναλάβῃ νὰ καθαρίσῃ τὴ Βαλκανικὴ ἀπὸ τὸ ἄθλιο αὐτὸ κάρταμα καὶ τὴ κλίκα του.

ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΑ ΠΟΥ ΠΟΛΕΜΑ

Σὲ σένα ἄγρυπνε φρουρὲ
ὁ στοχασμὸς μου ἀπόψε στέκει,
μὲ θαυμασμὸ καὶ σιωπηλὰ
ὕμνο ποιητικὸ σοῦ πλέκει.
Στὰ κατηράχια τὴς πλαγιᾶς
τῆς ὁμορφῆς Πατρίδας
καινούργια στήνεις τρόπαια
ἄν ἄλλος Λεωνίδας
ἔκει πού θά γονάτιζε
θαῖγερνε τὸ κεφάλι
ἢ χώρα τῶν πολιτισμῶν
πετάχτηκες καὶ πάλι
"Ἀδραξες τὸ τουφέκι σου
μ' ἀπόφασι μεγάλῃ
καὶ εἶπες καὶ ἔβροντοφώνησες:
Ἑλλάδα μας μεγάλη
θὰ ζήσης! Δὲν ἀφήνομε
κανένα νὰ προσβάλῃ
τὴ λευτεριά σου τὴ σεπτὴ
τῆς δόξας σου τὰ κάλη
Τοῦ ὑψηλοῦ καὶ τ' ὁμορφου
γεννήτρα δδηγῆτρα
μὴ σκιάζεσαι ὦ μὴ δειλειαῖς
πάλι θὰ θγῆς νικητρά.
Κληρονομιά χωμε θαρρειά
κι' ἔτσι δὲν ἤμποροῦμε
τὸ χῶμα τὸ ἑλληνικὸ
σκληρὸ νὰ τὸ ἰδοῦμε.
Τοὺς λύκους ἔπου ἦρθανε
γιά νὰ σὲ κυνηγήσουν
ἐμεῖς θὰ τοὺς κτυπήσωμε

πόδι δὲν θά πατήσουν
Τὴς ἐκκλησίαις τὰ σχολεῖα
τὴς οἰκογένειές σου
τοὺς τάφους τῶν πατέρων μας
τὴς ἐνδοξες στεριές σου
Ἐμεῖς θὰ ὑπερασπίσωμε
θυσία θὰ γενοῦμε
εἰς τὸ θωμὸ τοῦ ὑψηλ ὅ
ἔλοι θὰ προσφερθοῦμε.
Εἶπες καὶ σφούγγισες κρυφά
τὸ δάκρυ πού ἀνέβη
καὶ τῶν ματιῶν σου τὴς ἀκτιές
εὐγενικὴ λεβέντη
Κατόπιν τράθηξες γοργά
τὸ δρόμο ἔπου φέρνει
στὴς πιδ ψηλές θουνοκορφές
πού χάλαζα τὴς δέρνει
Στὸ ἓνα μέρος τῆς καρδιάς
ὁρμὴ καὶ περηφάνεια
καὶ στ' ἄλλο φύλαγες γλυκὰ
λούλουδα ἀγάπης γιὰ στεφάνια
Εἰς τὸν ἀγῶνα σὺν ἀητὸς
χυμὰς τ' ὠραίου στρατοκόπε
καὶ νά! σκορπίζουν τὸ κακοῦ
τ' ἐλέθρου οἱ θιασῶται
Καρτερικά σὺν ἥρωας
μάχεσαι ἀνδρειωμένα
διὰ νὰ ζήσῃ λεύτερα
καὶ ὄχι δουλωμένα
τὸ ἔθνος τὸ ἑλληνικόν,

πού στὴ καρδιά σου κλείνεις
τοὺς πόθους τὴς λαχτάρης του
τὸν πόνο τῆς δδύνης
Καὶ τώρα νάτην ἢ αὐγὴ
γαλάζια ξημερώνει
τί σύννεφα σκορπίσανε
κύττα τὸ φῶς ἀπλώνει
Πᾶνε θαθειά νὰ σβύνουνε
οἱ μπόρες τὰ σκοτάδια
καινούργιες μέρες ἔρχονται
νέα πανώρια δράδνα.
Κάτ' ἀπ' τὸ φῶς τοὺς πλέξα
τὰ δάφνινα στεφάνια
διὰ νὰ στεφανώσωμε
τὰ ἐνδοξα κεφάλια
Διὰ νὰ τὰ φορέσωμε
στὸ μέγα ἥρωά μας
ἔπου σὰ γίγας πάλαισε
γιὰ τὴν ἐλευθεριά μας.

«ΝΗΡΙΗΣ»

Παρατήρησις: Παρακαλοῦνται
οἱ ἀξιότιμοι συνεργάται μας οἱ ὁ-
πογράφωντες μὲ ψευδώνυμα ὅπως
μᾶς γνωρίσουν καὶ τὸ πραγματι-
κὸν ὄνομα, ἀπαραίτητον διὰ τὴν
Διεύθυνσιν τοῦ Περιοδικοῦ.

«Μαχητῆς»

Ὁ ὑπέροχος ἠθικὸς μας
στρατὸς μὲ τὴν ἀπαράμιλλῃ
ὁρμὴ του καὶ τὴν ἐξαίρετον ἡ-
γεσίαν του, ἐσάρωσε ἐντὸς γε-
σάρων ἡμερῶν «τ' ἀπάτητα κά-
στρα» τοῦ συμμορισμοῦ εἰς
τὴς βουνοκορφές τοῦ Βίτσι. Εἰς
1500 νεκροὺς συμμορίτας καὶ
1000 συλληφθέντας ἀνέρχονται
αἱ ἀπώλειαί των καὶ ἄφθονο ὀ-
λικὸ μεταξὺ τῶν ὀπίστων περὶ
τὰ 70 πυροβόλα καὶ 300 πολυ-
βόλα καὶ μυδράλια περιήλθον
εἰς χεῖρας τοῦ στρατοῦ μας. Τ'
ἀπάτητα κάστρα τοῦ Ζαχαριά-
δη ἔγιναν σκόνη μπροστὰ στὴ
θεῖα ὁρμὴ τοῦ στρατοῦ μας, ὅ-
πως πρὶν 9 χρόνια οἱ κοκορό-
φτεροι τοῦ Ντοῦτσε μὲ τὴς φαμ-
φάρες ἔγιναν καπνός.

Τέτοια εἶναι πάντοτε στὸ τέ-
λος ἡ μοῖρα τῶν ἀποκινημέ-
νων μπουλουκιῶν, ὅταν συνα-
ντηθοῦν μὲ τοὺς στρατιώτας

Η ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΒΙΤΣΙ

τῆς Ἑλευθερίας.

Μὲ τὴ κατάληψη τοῦ Βίτσι ὁ
συμμορισμὸς ἐστερήθη τοῦ ἱ-
σχυροτέδου του ἐρείσματος καὶ
ὑπ-στὴ ἀνεπανόρθω ὄν ἀπώλει-
αν καὶ ἤταν. Ὁ γενναῖος ἔθνη-
κὸς μας στρατὸς προχωρῶντας
ἀπὸ νίκη σὲ νίκη, θὰ σαρώσῃ
πολὺ γρήγορα τὰ ἀποκτηνωμέ-
να ξενοκίνητα μπουλούκια τοῦ
συμμορισμοῦ καὶ θὰ χαρίσῃ
στὴ πολυβασανισμένη χώρα μας
τὴν ἡρεμία καὶ τὴ γαλήνη.

Μὰ ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ἰδιαί-
τέρως εἰς τὴν προκειμένην περί-
πτωσιν, ἡ θραυστάτη παρέμβα-
σις τῶν Ἀλβανῶν οἱ ὁποῖοι διὰ
συνεχοῦς πυρὸς πυροβολικοῦ ἐ-
βοήθησαν τοὺς συμμορίτας τοῦ
Βίτσι νὰ κρατήσουν ἀνοικτὰς
τὴς πόρτες καὶ νὰ διαφύγουν

πρὸς τὴν Ἀλβανίαν, ὥς καὶ ἡ
ἐνεργὸς παρέμβασις τοῦ 757
Ἀλβανικοῦ συντάγματος τὸ ὁ-
ποῖον παρενέβη ἐνεργῶς εἰς
τὰς μάχας διὰ τὴν ὑποστήριξιν
τῶν συμμοριτῶν.

Εἶναι ἀληθὺς νὰ θαυμάζῃ
καί τις τὴν ὑπομονὴν τοῦ στρα-
τοῦ μας πρὸ τῆς θροσύτης
τῶν Ἀρβανιτῶν. Ἄς μὴν ξε-
χνᾶν ὅμως οἱ ἄθλιοι αὐτοὶ μου-
ζικοὶ τοῦ Χότζα, ὅτι ὅλα πληρώ-
νυνται ἐδῶ κι' ὅτι καθ' ἓνας
ἀμοιβεται ἀργὰ ἢ γρήγορα σύμφωνα
μὲ τὴς πράξεις του. Κι'
ὅτι καὶ τὸ θράσος ἀκόμα ἔχει
τὸ δριὰ του.

Κι' ὅτι ὁ Γενναῖος Στρατὸς
μας γνωρίζει πολὺ καλὰ τὰ
βουνὰ τῆς Ἀρβανιτιᾶς γιατί
δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ πού τὰ
πάτησε, κι' ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν
Ἑθὺς διατηρεῖ ἀπαράγραπτα
δικαιώματα ἐπὶ τῆς μαρτυρικῆς
Βορείου Ἠπείρου.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ Κ. Ι. ΦΙΩΤΑΚΗ ΕΙΣ ΒΟΥΚΟΛΙΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ

2ον

Καί προσφάτως ὅταν ὁ Μέγας νεκρὸς τοῦ Ἀκρωτηρίου ἐκήρυττε τὸν πόλεμον μετὰ Βαλκανικῶν Συμμάχων κατὰ τῆς Τουρκίας διὰ νὰ ἀπελευθερώσῃ ὑποδούλους ἀδελφούς μας τὸ ἀπεφάσιζεν.

Καί τώρα ἀκόμη ποὺ ἡ Ἑλλάδα μας αἱματοβαμμένη ἀπὸ τὸν τελευταῖον πόλεμον ἀναγκάσθηκε νὰ τὸν συνεχίσῃ τὸ ἔπραξε γιατί οἱ ἀπὸ βορρᾶ ἐχθροὶ τῆς παρουσίασαν πάλι τὴ παλῆά τακτικὴ τῆς τῆ κατακτητικῆς τους προσπάθειας με τοὺς Νέους Σαμουήλ καὶ τοὺς Κρούμους τῶν καὶ τοῦ ὑπούλου πανσλισμοῦ τὴν Χίμαιραν ἀλωπεκὴν ὡς πάντα, ἀλλὰ ντυμένην αὐτὴ τὴ φορὰ με ψεύτικο πανανθρωπίνης ἰδεολογίας προκάλυμμα.

Μὰ ἡ Ἑλλάδα μας με τοὺς νέους Νικηφόρους Οὐρανούς καὶ Βασιλείους, μικρὸς ἀλλὰ σθεναρὸς πάντα Δαυτὶδ τοὺς γιγαντας ἀντιπάλους τῆς ἀνέτρεψε καὶ πάλι με πείσμα τὴ θέσῃ τοῦ Πρωταγωνιστῆ στὸν εὐγενῆ στίβο γιὰ τὰ ὑψηλὰ ἀνθρώπινα ἰδεώδη καὶ τὴν Ἑλευθερίαν τοῦ ἀτόμου.

Μὲ ὅλο τὸν ὄγκο τῆς βίας, με ὅλη τὴ σκοτεινότητα τοῦ δόλου ποὺ μᾶς ἐπετέθηκαν, πρῶτα γιὰ νὰ σιλήσουν τίς Ἑλληνικὲς ψυχὰς καὶ νὰ οβύσουν μέσα ἀπ' αὐτὲς τὰ Ἑλληνικὰ Ἰδανικὰ καὶ ὕστερα με τὸ τουφέκι στὸ χέρι ἐμεῖς ἀντισταθήκαμε με ὅλες τίς δυνάμεις τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς Ἑλευθερίας. Ἀντισταθήκαμε με ὠρθομένην πάντα ψηλὰ τὴν Πανώρησιν σημαίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος χωρὶς οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ τὴν ὑποστείλωμεν καὶ βλέπομε τώρα με ἱκανοποίησιν νὰ δικαιώνεται ὁ ἀγώνας μας καὶ νὰ κρατοῦμε πάλι τὴ θέσιν μας στὴν πρώτη γραμμῇ.

Καί κυριαρχεῖ σήμερα ἀπ' ἄκρῃ σ' ἄκρῃ ἡ φωνὴ ὅλων τῶν γενεῶν τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος ποὺ διαλαλοῦν τὴ δόξα τῆς με τὸ στόμα τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων «Ἄμμες ποκ ἡμες

ἄλκι μοι νεανίαι» τοῦ Κόδρου καὶ τοῦ Λεωνίδα, τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ Ἡρακλείου, τοῦ Κανάρη καὶ τοῦ Διάκου.

«Ἄμμες δὲ γ' εἰμὲς αἱ δὲ τῆς λῆς πείραν λάβε» τῶν γιγαντῶν τῶν τελευταίων ἀγώνων μας ποὺ με τὴ μεγάλη καὶ ἰσόψυχῃ με τοὺς Προγόνους ὁρμὴ δίδουν πικρὰ μαθήματα στὰ ξενοκίνητα καὶ μισοθαρνὰ ὄργανα τῶν βορείων ἐχθρῶν τῆς αἰωνίας δόξης μας.

Καί ὁ ὑπέροχος αὐτὸς ἀγώνας ποὺ ἀδιάκοπα συνεχίζεται ἀλλὰ πάντα κερδίζεται, προωθεῖ καὶ τὴν νεολαίαν μας ποὺ βρίσκεται ἀκόμη στὰ μαθητικὰ βᾶθρα νὰ μᾶς δίδῃ τὴν ἐλπιδοφόρα ὑπόσχεσιν «ἄμμες δὲ γ' ἐσόμεθα πολλῶ κάρρονες».

Ναὶ ὅλες οἱ Ἑλληνικὲς γενεὲς ποὺ ἔπαισαν πολεμῶντας γιὰ τὴν Ἑλλάδα στεγασμένες στὸ ὑπέρλαμπρο πάνθεόν της βροντοφωνοῦν πρὸς ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα σὰν τοὺς 300 τοῦ Λεωνίδα.

«ὦ Ξεῖν ἀγγέλλειν τῇ ἀνθρωπότητι ὅτι τῇδε κείμεθα». Αὕτῃ εἶναι ἡ αἰώνια Ἑλλάδα μας.

Ναὶ πρέπει ἐμεῖς τώρα ὅλοι ποὺ ἀποτελοῦμε τὴ σημερινὴν γενεὰ τῆς Φιλτάτης Πατρίδος προβάλλοντες τοὺς τιμίους Προμάχους μας νὰ διακηρύξωμεν πρὸς ὅλους τοὺς ἀπληροφόρητους τῆς γῆς: «Ἔτσι δουλεύομε ἐμεῖς ἐδῶ, ἔτσι χιτίζομε, ἔτσι θυσιαζόμαστε γιὰ τὸ ἰδανικὸ ποὺ δημιούργησε τὸ Ἑλληνικὸ πνεῦμα. Ἔτσι πολεμάμε γιὰ ὅλους τοὺς ἐλευθέρους λαοὺς τῆς οἰκουμένης καὶ ἔτσι στὸ τέλος πάντα νικοῦμε.

Μορφώνωμε τὰ παιδιὰ μας πῶς εἶναι παιδιὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ Δασκάλοι τῶν ἄλλων λαῶν, λαῶν, στρατιῶτες τῆς Ἑλευθερίας καὶ τοῦ δικαίου καὶ ἐργάτες τῆς φωτεινῆς ἰδέας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος. Ναὶ πρέπει νὰ διαλαλήσωμεν τὸ μέγεθος τῶν θυσιῶν μας καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἔργου μας. Ἡ Μεγάλῃ Μάννῃ μας ποὺ πάντα περπατᾷ ἀμίλητῃ καὶ ἀπαρα-

πόνετῃ καὶ με τὰ μάτια γυρτὰ στὸ διαγυμνισμένο τῆς χῶμα ἄς ὑψώσῃ γιὰ μιὰ φορὰ, γιὰ μιὰ φορὰ, γιὰ μιὰ στιγμὴ τὰ μάτια ψηλὰ με τὸ δίκην της ἄς περηφανευτῇ καὶ ἄς διαλαλήσῃ τὴ δόξα τῆς.

Ἴδου ἐγὼ τέτοια εἶμαι ἡ Αἰωνία Ἑλλάδα.

Πρέπει ν' ἀκούσουν τὴ φωνὴ αὐτὴ οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς ποὺ πολλὰς φορὲς στὸ παρελθόν καὶ τώρα παραθεώρησαν τίς θυσίες μας.

Μὰ σὲ μᾶς τὰ παιδιὰ τῆς ποὺ ἀκολουθοῦμε τὸ δρόμο τοῦ μαρτυρίου τῆς καὶ τοῦ εὐλογα πολλὰς φορὲς δυσανασχετοῦμε στὴν ἀχαρκτήριστῃ τῶν ἰσχυρῶν ἀχαριστία ἢ γλυκεῖᾳ Μάννῃ μας γιὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὸ θάρρος μας στὴν ἀκλόνητῃ συνέχισιν τοῦ ἀγῶνα μας συμβουλεύει:

Παιδιὰ μου στρέψατε τῆς ψυχῆς σας τὰ μάτια στοὺς πάντα ζωντανούς Μεγάλους νεκρούς ποὺ τιμοῦμεν σήμερα καὶ ποὺ στοργικὰ τούτῃ τῇ στιγμῇ μᾶς κυκλώνουν. Μαζὶ μ' αὐτοὺς εἶναι κι' οἱ σταυραετοὶ μας τῶν μαχῶν τοῦ Πύργου, τῶν Βουκολίων καὶ τοῦ Δρομονέρου. Ἴσαιο καὶ ὀρθοὶ στέκουν ὁλόγυρά μας οἱ νεκροὶ αὐτοὶ ποὺ δὲν πεθαίνουν καὶ ἡ σκιά τους ὑψώνεται ὡς ἀνάστημα ζωῆς ἀθάνατης ποὺ σκεπάζει τὴ διαβατήρικὴ ὑπαρξὴ μας. Αὐτοὶ πλαστούργησαν τῆς Ἑλλάδας μας τὴ δόξα. Αὐτοὶ ἔστεισαν ἀκλόνητο τὸ βωμὸ τῆς Ἑλληνικῆς Λευτερίας. Αὐτοὶ διαλαλοῦν στὰ πέρατα τῆς γῆς τὰ Ἑλληνικὰ ἰδανικά.

Αὐτοὶ μιλοῦνε ὅταν μιλοῦμε ἐμεῖς. Αὐτοὶ μᾶς δίδουν τὸ δικαίωμα νὰ λέμε με περηφάνεια πῶς εἴμαστε Ἕλληνες οἱ νεκροὶ ποὺ δὲν πεθαίνουν. Αὐτοὶ εἶναι ποὺ κράτησαν καὶ στὴν ἀκμὴ καὶ στὴν παρακμὴ καὶ σὲ ν' ἐξουσία μέσα στὴ μαύρη σκλαβιά τὴν εὐγένεια τῆς Ἑλληνικῆς καταγωγῆς τῶν.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΙΜΗ ΕΙΣ ΑΘΑΝΑΤΟΥΣ ΗΡΩΑΣ

Ο ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ Κ. ΣΗΦΑΚΗ
ΕΙΣ ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΚΑΣΤΕΛΛΙΟΥ

Δ'.

Πώς, "Ελληνες σεις, αποσπάτε από τὰς ἀγκάλας τῶν δλοφυρομένων Ἑλληνίδων μητέρων τὰ παιδιὰ των, —ὅ, τι ἱερὸ καὶ ἄγιο καὶ προσφιλές καὶ ἀγαπημένον— ἔχει στὸν κόσμον αὐτὸ, κάθε καὶ μὲν μητέρα καὶ πῶς τὰ δίδετε— ὅσα δὲν πεθάνουν ἀπὸ τῆς στερήσεως, τὰ κρούματα καὶ τῆς κακουχίας, ὅταν τὰ σέρνεται γυμνὰ καὶ ξυπόλητα στὰ θούα— καὶ τὰ δίδετε λέγω στοὺς Βουλγάρους καὶ τοὺς Ἀλβανοὺς γιὰ νὰ τὰ... καλὴ νυχθέρψουν, νὰ τὰ κάμουν δηλαδὴ νῆους Γιαντισάρους, γιὰ νὰ ἐσοκίζουν αὐριο μὲ τὸ μαχαίρι τοῦ δολοφόνου, τὰ σπλάχνα πού τὰ βάσταξαν καὶ τὰ ἐξέθρεψαν καὶ τὰ ἔφεραν στὸν κόσμον αὐτὸ καὶ τὰ ἐμεγάλωσαν, ὁ Θεὸς ἐέρει, μὲ πόσα βάσανα, μὲ πόσους πόνους καὶ μὲ πόσες ἀγωνίες

Πώς, "Ελληνες Σεις, τὸ βαστάει ἡ καρδιά σας νὰ ἀπεργάζεσθε τὸν διαμελισμὸν τῆς αἱματοδαμμένης Ἀγίας Ἑλληνικῆς Μακεδονικῆς γῆς καὶ τὴν παράδοσιν τῆς εἰς τοὺς Βουλγάρους. Μὴν ἐρχοῦτε πῶς δὲν μποροῦν νὰ θροῦν συγχωρηθῇ οὕτε ἀπὸ τὴν θείαν, οὕτε ἀπὸ τὴν ἀνθρωπίνην δικαιοσύνην, τέτοια ἐγκλήματα φρικτὰ καὶ φοβερά ὅσα τὰ δικά σας.

"Ας τὸ μάθουν ὅμως οἱ Σλαῦοι αὐθέντες σας καὶ μάθετε το καὶ σεις. Μπορεῖ νὰ θύατε καὶ νὰ ἀπολέτατε. Μπορεῖ νὰ ἐδυσθίσατε στὸ πένθος καὶ στὴν ἀπόγνωση, χιλιάδες ἀδελφοὺς σας. Μπορεῖ νὰ λαβύσατε θανάσιμα, τὴ γλυκειὰ μας πατρίδα, μὰ ὅμως αὐτὴ θὰ ζήσει. Κι' ἄλλωτε ἐγέννησε Παυσανίας καὶ Ἐφιάλτης καὶ Πήλιος Γούσηδες ἡ Ἑλλάς μὰ ὅμως ἐπέζησε. Θὰ ἐπιζήσῃ λοιπὸν καὶ σήμερον καὶ τότε θὰ σὰς μείνῃ ὡς τελευταῖον καταφύγιον καὶ ὡς τελευταῖος ἐξίλασμός, τοῦ Ἰουδα ὁ θρόγγος, πού μόνον σας θὰ τὸν ἐπιζητήσετε, ἀπὸ τὰς τύψεις τῆς συνειδήσεώς σας, ἂν ἐννοεῖται θὰ σὰς ἔχει ἀπομείνῃ τοιαύτη.

Σκεφθῆτε τὰ λέγω, ὅλα αὐτὰ, σεις πού σήμερον κρατᾶτε τὸ μαχαίρι τοῦ δολοφόνου, ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, πετάξατέ το μὲ φρίκην καὶ ἀποτροπιασμόν καὶ γυρίσατε στὴν μητρικὴ ἀγκάλῃ.

Ἡ Ἑλλάδα μας—φίλοςτοργος καὶ

ἀμνησίκακος μητέρα—εἶναι πρόθυμη νὰ ξεχάσῃ ὅσα τρομερὰ καὶ φοβερά, εἰς ὄφρος τῆς, ἀπηργάσασθε.

Κι' ἂν—ὅπως ἰσχυρίζεσθε—ὅπως ἔχουν τρωτὰ, πού ὑπάρχουν, κι' ἂν ὑπάρχουν ἀδινία, πού ὑπάρχουν, κι' ἂν ὑπάρχουν ἐκμεταλλεύσεις, τοῦ ὑπάρχουν, ὅπως ὑπάρχουν εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ κόσμου καὶ τὰ ὅποια δὲν συγκαλύπτονται εἰς τὰ ἐρέθῃ τοῦ Δεσποτισμοῦ ὅπως συμβαίνει εἰς τὰ ἀνελεύθερα τοῦ Σιδηροῦ Παραπετάσιος Κράτη, ἀλλὰ καὶ ἀποκαλύπτονται, ἐδῶ εἰς τὴν Δημοκρατίαν Ἑλλάδα, ὑπὸ τὸ φῶς τῶν ἐκτυφλωτικῶν προβολέων τῶν Δημοκρατικῶν μας θεσμῶν, τοῦ Κοινοβουλίου τοῦ μας πολιτεύματος, τῆς ἐλευθερίας τῆς σκέψεως, τοῦ λόγου καὶ τοῦ τύπου, θὰ τὰ διορθώσωμεν ὅλα, διὰ τῆς διαφωτίσεως καὶ διὰ τῆς παντοδυνάμου λαϊκῆς θελήσεως διὰ τῆς ψήφου μας. Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες, μεταξὺ μας, τίμια, ἠθικά, δημοκρατικά, ὡς λαὸς πολιτισμένος καὶ οὐχὶ ὡς καννίβαλοι.

Νὰ εἰσθε βέβαιον, βεβαιότατον, πῶς ὅταν ὁ ἐρυθρὸς Ἀνίδας θὰ παύσῃ νὰ εὐρίσκειται πρὸ τῶν πυλῶν, οἱ ταγοὶ καὶ οἱ κυβερνῆται μας, ὅσοι θοῦμενοι καὶ ἀπὸ τὰς ὑγιεῖς τοῦ ἔθνους δυνάμεις, ἀπερίσπαστοι καὶ ἀπηλλαγμένοι ἀπὸ τὴν ἀγωνιώδη προσπάθειάν των νὰ διασώσουν τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα, θὰ γίνουν νέοι Ἐπιμενίδαι καὶ θὰ καθαρίσουν τὸ κυλάνειον ἄγος (κάθε ἀδικία καὶ ἐκμετάλλευσιν πού γίνεται σήμερον ἀπὸ κακοὺς Ἕλληνας) ἐντὸς ὅμως τῶν Ἑλληνικῶν πλαίσίων καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ὑγιεῖς ἀρχὰς καὶ πικραδύσεις τῆς Ἑλληνικῆς, πού τις πῆσαν καὶ τις διεστρέβλωσαν μὲ τὸ ψεῦδος, τὴν ἀνθρωπικότητα καὶ τὸ ἐγκλημα, αἱ κόκκιναι Δημοκρατίαι τῆς κακῆς ὥρας, τοῦ βορρᾶ, διότι ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἐξεπήγαγεν ὁ πολιτισμὸς καὶ ἡ συμβολικὴ τοῦτου δὰς ξεκινᾷ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Ὀλυμπίαν; Οὐδέποτε δὲ ἐξεκίνησεν οὕτε πρόκειται νὰ ἐκινήσῃ ποτὲ ἀπὸ τὴν Μόσχην, τὸ Βουκουρέστι, τὴν Σόφειαν, τὸ Βελιγράδι οὐδὲ ἀπὸ τὰ ἐσθραρά καὶ ἀπολίτιστα Τύρανα.

Αὐτὸ θὰ γίνῃ νὰ εἰσθε βέβαιον, διότι τὸ θέλουν καὶ τὸ ἐπιζητοῦν

καὶ—λαὸς καὶ κυβερνῆται.

ὦ! Σεις, τετιμημένοι ἡρωϊκοὶ νεκροί, πού προσεφέρατε τὴν ἑαρινὴν ζωὴν σας, ἐξίλαστήριον θῆμα, διὰ τοῦ γένους τὴν ἀνάστασιν.

Σεις, ἀθάνατοι ἥρωες, πού διὰ τῆς ἀχαλινώτου ἀνδρείας σας, κατεφέρατε τὸ πρῶτον θανάσιμον ρήγμα εἰς τὰ πελώρια κινούμενα χαλύβδινα ἀξωνικά τεῖχη, διὰ τοῦ ὁποίου εἰσέδυσαν οἱ στρατοὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀπεκεφάλισαν καὶ ἐφόνευσαν τὴν πολυκέφαλον φασιστικὴν λερναίαν ὕδραν, μέσα εἰς τὴν μαύρην φωλεάν τῆς.

Σεις, παλαισταὶ ἀκαταμάχητοι, πού εἰς τὴν διεθνή παλαιστραν τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, ἐχαρίσατε τὴν χαρὰν τῆς πρώτης νίκης εἰς τὸν κόσμον.

Σεις, γενναῖοι, πού τὸ τίμιον καὶ ἅγιον αἷμα πού ἄφθονον ἐχύσατε, ἐγίνε θάλασσα καὶ ὠκεανὸς, πάνω στὸν ὅποιον ἐπλευσε ἡ ὑπερήφανος Ἀργὴ τῆς νίκης, γιὰ νὰ φέρῃ εἰς τὴν ἱερὰν τῆς Ἑλλάδος γῆν τὸ χρυσόμαλλον τῆς ἐλευθερίας δέρας.

Σεις, πού ἐπέσατε ἡρωϊκῶς μαχόμενοι ἐναντίον τοῦ Ἐρυθροῦ Καρκινώματος πού ἀπειλεῖ ὀκτὼ χρόνια τώρα νὰ ἀφανίσῃ τοῦ ἔθνους τὴν ὑπόστασιν.

Σεις, πού ἐπροτάξατε τὰ τιμημένα στήθη σας καὶ ἐφράξατε τὸν δρόμον εἰς τὸν θολὸν Σλαυικὸν χείμαρον πού ἀπειλεῖ νὰ καλύψῃ μὲ τὴν φρίκην τῆς τρομερωτέρας δουλείας, τῆς ἐλευθερίας τὴν ὠραιότεραν Πατρίδα.

Ὅλοι Σεις, ἐνδοχοὶ τιτᾶνες, πού μὲ τὰ ἅγια κόκκαλά σας, ἐστήσατε στερεὸν καὶ ἀσάλευτον, περιλαμπρον καὶ μεγαλειώδη, τὸν θρόνον τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας, τὸν ὅποιον κατέχευε ἡ Ἑλλάς—δαφνοστεφῆς τῶν Ἑθνῶν βασίλισσα—προκαλοῦσα τὴν ἀγάπην, τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν θαυμασμόν, τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων, ἀπὸ τὸν κόσμον σύμπαντα.

Σεις, νευρώδεις καὶ ἰσχυροὶ Ἕλληνες δισκοβόλοι, πού μὲ τοὺς δυνατοὺς βραχιωνάς σας, ἐπετάξατε τὸν δίσκον τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος, εἰς τὴν στρατόσφαιραν τῆς διεθνούς ὑπο (Συνέχεια εἰς τὴν 14ην σελίδα)

Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΛΙΣΣΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Γιὰ νὰ κάνουμε μιὰ μετάγγισι ἐγ χωρίου σμήνους εἰς εὐρωπαϊκὴν κυψέλην θὰ ἐργασθοῦμεν ὡς ἑξῆς: Μεταφέρουμε τὸ σμῆνος ποὺ θὰ μεταγγίσουμε ὀπισθεν ἀκριδῶς τῆς θέσεώς του καὶ εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς μέτρου περίπου. ("Ὅσοι ἀσχοληθοῦν θὰ διδαχθοῦν στήν πράξι.) Ἀφοῦ πρῶτον τὸ καπνίσωμεν καλὰ ἀφαιρούμεν καταλλήλως τὶς μέλισσες ἀπὸ τὶς κηρήθρες καὶ τὶς τοποθετοῦμεν στὴ νέα κυψέλη προσέχοντες πολὺ νὰ θροῦμε τὴ βασίλισσα. Ἀμα τὴν θροῦ με τὴν φυλακίζουμε σ' ἓνα κουτί καλῶς ἀερίζομενο (συρμάτινο τοῦλι). Στὴ μόνιμο θέσι τοῦ πρὸς μετάγγισιν σμήνους, τοποθετοῦμεν τὴν εὐρωπαϊκὴν κυψέλην μὲ μιὰ κηρήθρα μὲ γόνον γιὰ νὰ εἰσέρχονται ἡ μέλισσες ποὺ γυρίζουν ἀπὸ τὴ θοσκή καὶ πιάνονται στήν κηρήθρα. Ἐντὸς τῆς εὐρωπαϊκῆς κυψέλης ἐπίσης τοποθετοῦμε καὶ τὴν φυλακισμένην βασίλισσα.

Πέρνομε κατόπιν τὶς κηρήθρες τοῦ γόνου, ποὺ εἶναι ἀπηλλαγμένες τῶν μελισσῶν, ἀπὸ τὴν παληὰ κυψέλη καὶ τὶς δάζουμε στὴ νέα προσέχοντες νὰ ἔχουν τὴν ἴδια κατεύθυνσι στερεώνοντες μὲ σπάγγον λεπτὸν ἢ μὲ χόρτον στὰ κενὰ πλαίσια τῆς εὐρωπαϊκῆς κυψέλης. Ἡ ἐργασία αὕτῃ τῆς τοποθετήσεως τῶν κηρήθρων πρέπει νὰ γίνεται σὲ περιορισμένο χωρὸ μὲ μεγάλη ταχύτητα γιὰ νὰ μὴ ψυχθῇ ὁ γόνος, τὸ δὲ δέσιμον νὰ γίνεται ἔτσι ὥστε νὰ καλύπτονται ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερα κελλιὰ, καὶ ἡ κηρήθρες νὰ συμπληρώνουν ἀπολύτως τὰ πλαίσια. Τὶς πολὺ παληὰς κηρήθρες τὶς μαυρισμένες, καὶ τὰ κηφηνοκέρια τ' ἀφαιρούμε. Ὅταν τελειώσουμε συμπληρώνουμε μὲ πλαίσια ἀπὸ τεχνητῆς κηρήθρες τὴν κυψέλην. Ἐλευθερώνουμε τὴν βασίλισσα στὸ κέντρον τῶν κηρήθρων τοῦ γόνου, καὶ κλείουμε τὴν κυψέλην. Λίγες μέρες μετὰ τὴν μετάγγισι καὶ μὲ καλὸ καιρὸ πρέπει νὰ δοῦμε, ἂν ἡ μέλισσα συνέδεσεν τὶς κηρήθρες μὲ τὰ πλαίσια ὅποτε ἀφαιρούμε τοὺς σπάγγους.

Τι ἄλλες δουλειὲς χρειάζεται τὸ μελισσοκομεῖο ὅλο τὸ χρόνον

Ἀφοῦ μὲ λίγα λόγια εἶδαμε τὰ σπουδαιότερα σημεῖα ποὺ πρέπει νὰ ἐκίρῃ ὁ μελισσοκόμος ἅς δοῦμε τι ἄλλο χρειάζεται γιὰ τὴν καλὴ

συντήρησι τοῦ μελισσοκομείου. Μιὰ γενικὴ ἐπιθεώρησις τὸν Μάρτιον εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ νὰ ἀντιληφθῇ με τὴν κατάστασι καὶ τὶς ἀπαιτήσεις τῶν σμηνῶν, μετὰ τὴν διαχειρίζονται. Ἀλλὰ μιὰ ἐπιθεώρησις θὰ κάνουμε τὸν Ἀπρίλιον μὲ σκοπὸ τὶς προκαταρκτικὰς ἐργασίας μεταγγίσεως καὶ τὶς σμηνουργίας ποὺ γίνονται αὐτὸν τὸν μῆνα. Ἐπίσης τὸν μῆνα αὐτὸν θὰ ἀντικαταστήσουμε τὶς παλαιὰς θάσιλσες μὲ νέες. Ἐπίσης ἀντικαθίστοῦμε καὶ τὶς παληὰς κηρήθρες. Θὰ ἐνισχύσουμε τὰ ἀδύνατα σμήνη τοποθετοῦντες κηρήθρες μὲ γόνον. Θὰ μεγαλώσουμε τὶς κυψέλες προσθέτοντες καὶ ἄλλο πάτωμα, ἂν τὰ σμήνη εἶναι πολὺ δυνάτ.

Θὰ καταπολεμήσουμε τοὺς ἐχθροὺς (κηρόσκορος)

Τὸν Μάιον θὰ τροφοδοτήσουμε τὰ σμήνη ἢ θὰ τὰ μεταφέρουμε ἀλλοῦ ποὺ νὰ ὑπάρχῃ τροφὴ (νομαδικὴ μελισσοκομία). Τὸν Ιούνιον θὰ γίνῃ τροφοδοσία ἕως ὅτου νὰ ἀνθίσῃ τὸ θυμάρι ὅποτε προσθέτομε καὶ τὰ Β' πκτώματα, ἂν ἔχουν συμπληρῶσιν τὰ πκτώτα. Τὸν Ἰδιο μῆνα γίνεται ἡ συλλογὴ τῶν φυσικῶν ἀφισμῶν, καὶ τὸν μῆνα αὐτὸν θὰ προσπαθήσουμε ὁ ἀριθμὸς τῶν μελισσῶν νὰ εἶναι ὁ ἴδιος σ' ὅλες τὶς κυψέλες. Τὸν Ιούλιον θὰ γίνῃ γενικὴ ἐπιθεώρησις τῶν σμηνῶν καὶ θὰ ἐτοιμασθοῦμε γιὰ τὸν τριγυτὸ ποὺ γίνεται τὸν Ἰδιο μῆνα ἢ τὸν ἐπόμενον.

Τρυγητὶς

Σκοπὸς τῆς πάρα πάνω ἐπιθεωρήσεως εἶναι, νὰ καθορίσουμε ἀκριβῶς ποῖες κηρήθρες θὰ τρυγήσουμε καὶ αὐτὲς εἶναι ἐκεῖνες ποὺ δὲν ἔχουν γόνον ποὺ βρίσκονται δεξιά καὶ ἀριστερὰ πρὸς τὰ ἄκρα. Τὴν ἡμέρα τοῦ τρυγητοῦ ἡ κηρήθρες αὐτῆς, μεταφέρονται στὸ ἐργαστήριον γιὰ τὴν ἐξαγωγή τοῦ μέλιτος. Κατὰ τὴν ἐξαγωγή καὶ μεταφορὰ ἡ ὁποία γίνεται τὶς πρωῒνές ὥρες ἀπαιτεῖται μεγάλη προσοχὴ γιὰ νὰ μὴ γίνῃ λεηλασία ἢ ἄλλη ζημία. Ἡ κηρήθρες ἀκολουθῶς τοποθετοῦνται εἰς τὸν ἄδοκα γιὰ νὰ ἀφαιρέσῃ με μὲ εἰδικὰ μαχαίρια ἐκλεπισμοῦ τὸ ἐλαφρὸ στρώμα τοῦ κериоῦ ποὺ κλείνῃ τὸ μέλι στὰ κελλιὰ. Τὰ μαχαίρια αὐτὰ πρέπει νὰ θυθίζωνται πρῶτα εἰς θραστὸ νερό. Ἐτσι ἡ κηρήθρες εἶναι ἔτοιμες νὰ τοποθετηθοῦν στὸν μελιτοεξαγωγέα γιὰ νὰ

δῇ τὸ μέλι μὲ τὴν φυγόκεντρο δύναμι, τὸ ὁποῖον φιλτράρεται καὶ εἶναι ἕτοιμο γιὰ τὴν κατανάλωσι.

Τὶς ἄδειες πλέον κηρήθρες τὶς δάζουμε πάλι στὶς κυψέλες καὶ τὶς ἀφήνουμε ὡς τὸν νέον τρυγητό, ἂν ὑπάρχῃ ἀνθοφορία, ἄλλως μετὰ δύο μέρες τὶς ἀφαιρούμε, ἂν εἶναι παλαιὰς καὶ τὶς λυώνουμε κερὶ. Τὸν Αὐγούστο θὰ μεταφέρουμε τὰ σμήνη μας σὲ μέρη ὅπου ὑπάρχουν τροφὲς γιὰ τὴ διευκόλυνσι τῆς ἀνανεώσεως τῶν μελισσῶν καὶ θὰ καταπολεμήσωμεν τοὺς ἐχθροὺς (μπομπούρους, σφήκες κλπ.).

Ἐνίστε τὸν Σεπτέμβριον γίνεται ὁ δεύτερος τρυγητὸς καὶ ἐξακολουθεῖ ἡ καταπολέμησις τῶν σφηκῶν καὶ κηροσκόρου.

Τὸν Νοδριον θὰ γίνῃ ἐνίσχυσις τῶν σμηνῶν διὰ ἐνώσεως ἀκόμη Δηλαδῇ ἡ μέλισσα ἐνὸς ἀδυνάτου σμήνους θὰ τοποθετηθοῦν σ' ἓνα δυνατό παρεμβάλλοντες μεταξὺ τῶν δύο κυψελῶν μιὰ ἐφημερίδα. Πρὸ τῆς ἐνισχύσεως ὅμως καλὸν θὰ εἶναι τὰ σμήνη νὰ μεταφερθοῦν σὲ περιφέρειες ποὺ ὑπάρχει ρεῖκι. Ἐπίσης θὰ ἐτοιμάσουμε τὰ μελίσσια γιὰ τὸν χειμῶνα. Δηλαδῇ θὰ ἀφαιρέσουμε τὰ περιττὰ πλαίσια καὶ θὰ συγκεντρώσουμε τὰ ὑπόλοιπα μὲ ἓνα διάφραγμα ξύλινο, θὰ μικρύνουμε τὴν εἴσοδο, ἐπάνω δὲ στὴν κυψέλην θὰ μείνουν τὰ κλαριά γιὰ νὰ μὴ κτυπᾷ ἡ βροχὴ καὶ ἀνησυχῶν τὰ σμήνη. Τὸν Δεκέμβριον, Ἰανουάριον, Φεβρουάριον πρέπει νὰ ἐπιθεωροῦμε τὰ σμήνη ἀπ' ἑξῶ, μὲ τὸν σκοπὸν τῆς καλῆς διαχειρίσεως.

(Ἀκολουθεῖ)

ΧΡΗΣ ΖΥΜΠΡΑΓΟΓΔΑΚΗΣ
Μελισσοκόμος

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. Συνδρομηταὶ καὶ οἱ ὑπεύθυνοι τῶν τομέων, ὅπως μᾶς ἀποστείλῃσι τὸ ταχύτερον τὰς συνδρομὰς των, ἢ τὰς εἰσπράξεις καθόσον μόνον ἐξ αὐτῶν ἀντιμετωπίζονται αἱ δαπάναι τοῦ περιοδικοῦ.

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

Ο ΧΑΤΖΗΣ

Ήταν ακόμη στο δεύτερο τεύχος και ο Παπᾶ Θεοδόσης πού ήταν μαζί και δάσκαλος, είχε κάνει τη διάγνωση πώς ο αντζής μιὰ μέρα θὰ ἐπαπάδιζε, γιατί είχε ὅλα τὰ προσόντα. Φωνὴ καλὴ καὶ ὅηλο διὰ τὰ ἐκκλησιαστικά. "Ἐνα μόνο ἐλάττωμα εἶχε ὅτι μῆκε στὰ γράμματα μεγάλο. Δέκα ὁκτὼ χρόνων ἦταν ὅταν πρωτοπῆγε στὸ διπλανὸ χωριὸ τὸ Δημοτικὸ σχολεῖο καὶ τὰλλα κοπέλια ὅταν μῆκε στὴ τάξι τὸν νομίσανε γιὰ δάσκαλο καὶ ἔκοψε τὸ αἷμα των, ὥσπου ἕνα τὸ πλιὸ πονηρὸ ἀποκρεμάστηκε ἀπὸ τὸ θρανίον καὶ εἶδε τὴ καπούτσα τοῦ ζυπόλυτη σᾶν καὶ αὐτῶν καὶ τῶνε φώναξε: κευράγιο μὰ ἀπὸ μᾶς εἶναι καὶ τούτος.

Ὅταν ὁ παπᾶς πρόκειται νὰ λειτουργήσει στὸ χωριὸ ἀβίζειρνε ἀπὸ βραδὺς τὸ Χατζῆ νὰ τοῦ ἐτοιμάση τὰ κάρβουνα γιὰ τὸ θυμιάτῳ καὶ νᾶναι στὴν ὥρα τοῦ στοῦ "Αναλογεῖο γιὰ νὰ τοῦ βοηθᾷ. Καὶ κείνος πού τῷχε ὄνειρο νὰ γίνῃ καὶ αὐτὸς παπᾶς γιὰ νὰ τρώῃ προσφορὲς καὶ τὰ περισσότερα κόλυβα νὰ παίρνῃ κανένα σαλβάρι ἢ μεταξωτὴ ζώνη ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῶν πεθαμένων γιὰ νὰ τοὺς μνημονεύῃ, καὶ ν' ἀγοράξῃ κάθε χρόνο καὶ ἕνα ληοφυτάκι σᾶν τοὺς ἄλλους παπάδες, εἶναι τακτικὸς στὴν ὥρα τοῦ. Γι' αὐτὸ ὅταν ὁ Δεσπότης θάρῃ στὸ χωριὸ καὶ τὸν περιμένουνε γρήγορα γιὰ νὰ ἐγκαταστήσῃ καὶ τὴ καινούργια ἐκκλησίᾳ, ἀπόφαση ὅλου τοῦ χωριοῦ καὶ τοῦ ππᾶ, εἶναι νὰ τοῦ πούνε νὰ τὸν χειροτονήσῃ Ἀναγνώστη ἀφοῦ διαβάξῃ τὸν Ἀπόστολο καὶ τίς καταβάσεις πού τὰ πᾶει τσουρί.

Μὰ ἐκεῖ πού εἶχε μεγάλη ἀδυναμία ὁ Χατζῆς ἦταν οἱ ἔρανοι. Μαζὺ μὲ τὴ Γλυκερία τὴ καλόγρηνα ἔβγαίνε κάθε Δευτέρα καὶ ἀπὸ τὴ δουλειὰ αὐτὴ κτίσανε τὸν αὐλόγυρο τῆς ἐκκλησίας καὶ σχεδιάζει σὲ πρώτη εὐκαιρία νὰ βάλῃ καὶ σιδερέπορτα ἀρκετὰ τὸ χροῖμα τῆς ἐκκλησίας νὰ κηδεύεται καὶ νὰ γίνεταὶ κάθε οἰκονομία[στὸ κάθε τι.

Κεῖνα τὰ χρόνια ἔβρεχε πολὺ καὶ οἱ ἐπίτροποι δὲν συμφωνοῦσαν ν' ἀγοράσουν σκονὶν γιὰ τὴ καμπάνα πού κάθε τόσο καὶ σάπιζε καὶ ἤθελε ἀλλαγμὰ καὶ ὁ Χατζῆς πού σκέπτεται διγρκῶς τὴν οἰκονομία πρότεινε στὸν ἐπίτροπο—πρακτικὸς ἀνθρώπος κι' αὐτός—νὰ βάλῃ στὴ θέση τοῦ σκονιοῦ ἕνα κλίμα καὶ ἔτσι ἔγινε μιὰ πού ἡ ἴδια δουλειὰ γινότανε.

Θὰ ἦταν Ἀπρίλιος ἀπᾶνω—κάτω καὶ τὰ γαϊδούργια τοῦ χωριοῦ ἀμολαρισμένα ἀπὸ τοὺς σταύλους πού ἦσαν δεμένα μῆνες καὶ μῆνες τώρα, εἶναι παραδομένα ἄλλα σὲ ἀνοιχιάτικο ὄργιο πέρα στὰ χωράφια καὶ ἄλλα κυλοῦνται στὴ σκόνη τῶν δρόμων πού τὸν κάνει τὴ

μεγαλύτερη εὐχαρίστηση. Δυὸ ἀπ' αὐτὰ πού γυρίζουν στοὺς δρόμους μῆκαν στὴν αὐλὴ τῆς ἐκκλησίας μετὰ τὰ μισάνυχτα πού ὅπως εἶπαμε δὲν ἔχει αὐλόπορτα καὶ ἀρχινᾶνε νὰ τῶνε τὸ κλίμα καὶ πού καθὼς τὸ τῶνε κτυπᾷ ἡ καμπάνα καὶ ὅσο περισσότερο κοντένει τὸ κλίμα τόσο καὶ πλιὸ συχνὰ καὶ δυνατὰ παίζει. Ὁ Χατζῆς ἀκούει τὴ καμπάνα στὸν ὕπνο τοῦ μὰ δὲν θέλει νὰ πιστεύσῃ τ' αὐτιά του, μὰ ἡ καμπάνα ἐξοχολοθεῖ νὰ παίζῃ καὶ ὅσο κοντένει τὸ κλίμα πού τὸ τῶν τὰ γαϊδούργια τῶσον καὶ ποῖο ἐπίμονα καὶ ἰδανικὰ παίζει.

Νὰ εἶναι ὁ παπᾶς σκέφτηκε, μὰ τέθοια ὦρα τρελάθηκε; Νὰ εἶναι ὁ Βουρδουμπᾶς πού ὅταν μέθυσε πρὸ καιροῦ ξέσπασε στὴ καμπάνα καὶ γὴν ἔπαιζε οὕλη νύκτα ἐνῷ ἔβρεχε μὲ τὸ σταμνὶ; Ὅτι καὶ νᾶναι πρεπὲς νὰ πᾶν; μὰ πρὸ παντὸς ἂν εἶναι ὁ παπᾶς ποῖος θὰ τοῦ βοηθήσῃ;

Ἀγγουροφυνημένους τραβᾷ κατὰ τὴν ἐκκλησίαν.

Τὸνα γαϊδούρι σηκωμένο στὰ πινὰ πόδια γιὰ νὰ φθάνῃ νὰ τρώῃ τὸ κλίμα, πού ὅσο τὸ τρώει κοντένει καὶ ὅσο κοντένει τόσο ποῖο δυνατὰ παίζει ἡ καμπάνα, φαίνεται σᾶν ἕνα μῦθο πρᾶμα πού ἔχει τὸ ὕψος ἐνὸς ἀνθρώπου καί ποῦ δὲν μπορεῖ νὰ τὸ προσδιορίσῃς εἰς τὸ πῶς σκετᾶδι, μαῦρο ὅπως εἶναι.

Αἱ σύντεχνε, φωνάζει σημώνοντας τόσο πολὺ ὁ Χατζῆς ἔτοιμος νὰ τ' ἀγγίξῃ, τί ἔπαδες τέθοια ὦρα; Μὰ προτοῦ τελειώσῃ τὸ γαϊδούρι ἔφυγε καὶ ὁ Χατζῆς πού δὲν μπορεί νὰ συνέλθῃ ἀκόμη, τρίβει τὰ μάτια τοῦ καὶ διερωτᾶται μονολογῶν: ἀνθρώπος ἦταν ἢ πουλᾶρι;....

Εὐλαβέστατον τὸν φωνάζουν τὰ κοπέλια τοῦ χωριοῦ καὶ οἱ γρηῆς ἀνασυνκύνουντ' ἀπὸ τὰ κτωφίλια γιὰ νὰ τοῦ φιλήσουν τὸ χέρι γιατί τοῦ στέκει πού δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ γίνῃ παπᾶς τοῦ χωριοῦ των μὰ καὶ πού τώρα δὲν λείπει ἀπὸ κανένα ἔρανο, πού νηστεύει καὶ μεταλα-

βαίνει τακτικὰ καὶ κάνει τὸ σταυρὸ τοῦ ἀγγίζοντας τὰ δάκτυλά του μέχρι τὸ χῶμα καὶ πού ἀκόμη βασιτᾶ τὸ ἄσκι γιὰ τὸ λάδι καὶ τὸ καλάθι γιὰ τ' αὐγὰ ὅταν φωτίζει ὁ παπᾶς, τῶν Φώτων.

Κάτι περίεργα πράγματα συμβαίνουν τώρα τελευταῖα στὸ χωριὸ οἱ διάνοι ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλον χάνονται καὶ οἱ χωργιανοὶ κρυφτσουτσουρίζουν ἄλλοι γιὰ τὸ Νι κολιό, ἄλλοι γιὰ τὸ Λαμπρελλῆ καὶ ἄλλοι γιὰ τῆς Μπάμπενας τὸ γυιό. Γιὰ τὸ Χατζῆ ποῖος μπορεί νὰ ὑποφιαστῇ γιατί ἐκτός πού εἶναι ἅγιος φοβάται καὶ τσοὶ διάνους καὶ ὅταν ἡ Στελιανίνα τσοὶ λαλεῖ μὲ τὸ καλᾶμι νὰ τσοὶ πᾶν στὰ Κεφάλια νὰ φᾶνε παραμερίζει φοβισμένος ὁ Χατζῆς. "Ἐνας μονάχα ὁ Τσουποστελιανὸς πού εἶναι πετσωμένος καὶ ἔκανε καὶ στὴ Θάσο καὶ ἔχει δὴ κι' ἀκούσει πολλὰ καὶ τι ἔχει μυριτῆ καὶ ὅταν ἡ ἄστυνο μιὰ ἔκανε ἔρευνα στὸ χωριὸ τῶν εἶπε καλὸ, κακό νὰ φάξουν καὶ τοῦ Χατζῆ τὸ σπῆτι καὶ ἡ ἔρευνα ἀποδείξε πὼς δὲν ἔπεσε ὄζω γιατί τοῦ βρήκανε ἕνα πιθάρῳ διανόφτερκ.

Καὶ ὅπως κάθε πρᾶμμα στὸν κόσμο τοῦτο ἔχει τὸ τέλος τοῦ, ἔτσι καὶ ὁ παπᾶ Θεοδόσης καὶ ὁ Χατζῆς μιὰ βδομάδα τώρα μαζεύει ὑπογραφὰς γιατί τὴ Δευτέρα θὰ πᾶν στοῦ Δεσπότη καὶ πρῶτα ὁ Θεός, θὰ γυρίσῃ ἱερωμένος ἀφοῦ καὶ δὲν ὑπάρχει ἐμπόδιον καὶ τὸν ὀκτάηχον ξέρεῖ καὶ τὸν συνέκδημον διαβάξῃ ἐλευθερα.

Τὴ Κυριακὴ τὸ βράδυ καβαλῆκευε τὸ μουλᾶρι τοῦ ἀφοῦ τοῦ ἔβαλε ταῖ—γιατί σὲ κείνο τὸ χωριὸ τὰ ἄλογα μόνον ὅταν πᾶνε στὴ χώρα τῶνε ταῖ—καὶ ξεκινᾷ γιὰ τοῦ δεσπότη.

Σ' ὅλο τὸ δρομο, δρόμο ὀλάνερης νύχτας τὸ μπιζιγάρει νὰ σαλεύει μὲ τὴ γλώσσα τοῦ παπᾶ καὶ εἶναι βέλαιος γι' αὐτὸ καὶ οἱ ἀγωγάτες πού βρίσκονται στὸ δρόμο τὸν ἀκούνε νὰ τοῦ φωνάξῃ διαρκῶς: «Μοῦλε εὐλογημένο μοῦλε»...

Ὅταν τὰ βοσκάρουδικα τοῦ χωριοῦ τὴ Δευτέρα βράδυ λαλοῦσανε τὴν ὥρα πού βγαίνει ὁ ἀποσπερίτης τὰ ζσῦμπερα γιὰ μέσα, ἀκούσανε πεταλιές στὸ καλντιρίμι στὸ κατήφορο στὸ Ραφιόλι καὶ τὸν εὐλαβέστατον νὰ φωνάξῃ ἀγριεμένος στὸ μουλᾶρι γιὰ νὰ σαλεύῃ «Μοῦλε διαόλου πρᾶμμα, μοῦλε». Ὁ Δεσποτης δὲν ἐδελημάτευσε.

"Ἀν καμμιὰ φορὰ διαβῆτε ἀπὸ τὰ χωριά ἐκεῖνα θ' ἀκούσετε τὸ μοῦλε εὐλογημένο καὶ μοῦλε διαόλου πρᾶμμα μοῦλε, θὰ ἔλθῃ τὸ δίχως ἄλλο στὸ νοῦ σας ὁ Χατζῆς πού πῆγε στὴ χώρα παπᾶς καὶ γύρισε ξέπαπας καὶ ἡ ἱστορία τοῦ πού σᾶς διηγῆθηκα.

Γ. ΜΑΝΟΥΣΟΓΙΩΡΓΑΚΗΣ

Οἱ ἀγρόται μας πρέπει ν' ἀγωνισθοῦν διὰ νὰ ὑπερασπίσουν τὸν ἰδρώτα καὶ τὸ αἷμα των καὶ τὸ φωμὶ τῶν παιδιῶν των.

Μόνον ἡ Νεολαία κατέχει τὸν ἐνδουσιασμόν καὶ τὴν ὁρμὴν διὰ μίαν ἐθνικὴν δημιουργικὴν ἐξόρμησιν.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ Κ. ΣΗΦΑΚΗ ΣΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΚΑΣΤΕΛΛΙΟΥ

(Συνέχεια εκ της 11ης σελίδος)

λήψεως.

Σεις, έθνικοι θάρσοι, που διανοί-
ξατε εύρειας τας λεωφόρους της έ-
θνικης τιμής, ανά τὰ πέρατα της ύ-
φηλίου και τας όποιας δαδίζομεν οι
Έλληνες, άγέρωχοι και υπερήφανοι,
προκαλούντες τόν παγκόσμιον θαυμα-
σμόν.

Ω! σεις κουρκαμένοι και ταλαι-
πωρημένοι, σεις που πεθίνατε με τὸ
παράπονο πῶς δὲν ἀντικρύσατε στὸ
ψυχorrάγημά σας τῶν προσφιλῶν
σας τίς γλυκεῖες μορφές. πῶς δὲν
στόλισαν τὰ ἄγια λείψανά σας τὰ
πένθημα της ἀγάπης λουλούδια, πῶς
δὲν ἀναψαν γύρω ἀπὸ τὸ νεκροκρά-
βατό σας κεράκια τοῦ πόνου πῶς
δὲν ἔλαie λιθωνωτός και πῶς δὲν ἔ-
ψαλον ἱερεῖς και πῶς δὲν ἀκούσθη
καν ὁμορφα μοιρολόγια μητέρας, συ-
ζύγου και ἀδελφῆς γιὰ νὰ τραγουδί-
σουν τέτοιους λεδέντες. νειάτα δρο-
σερά σὺν τὸν κρίνον, τὴν ὥρα που ἄ-
νοιγε στοργικά τὰ σπλάχνα της, ἡ
μητέρα γῆ, γιὰ νὰ κοιμηθῇ τὸν
γλυκὸ και αἰῶϊον ὕπνον τοῦ ἥρωος.

Μένετε με τὴν ὑπεράτη ἱκανο-
ποίηση. πῶς με δαθὺ πόνος, ἀλλὰ και
με ἔθνικὴν ὑπερηφάνεια, γονατιστῇ
ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ ἀφίνει νὰ χυθοῦν
τὰ μύρα τῶν δακρύων της, εἰς τοὺς
ἀπειτούς τάφους σας, τοὺς ἔγκατε
σπαρμένους ἀνὰ τὰ πέρατα της.
Ἑλληνικῆς γῆς και ἔξω τῶν ὁρίων
της παντοῦ ὅπου ἀναπαύεται τὰ
ἄγια λείψανά σας.

Πῶς μαυροφορεμένη ἡ δόξα σας
στεφανώνει με τὰ πολύτιμα και φω-
τεινὰ της νίκης στεφάνια και πῶς ἡ
Ἑλληνικὴ πατρίς χαρίζει σὲ Σας
καὶ στίς οἰκογένειάς σας, τὰ ἀνεκτί-
μητα της ἔθνικῆς εὐγνωμοσύνης δι-
πλώματα που θὰ τιμοῦν ἐσσεῖ Σας,
τοὺς γονεῖς, τοὺς ἀδελφοὺς, τὰ τέκνα
και τὴν γενναίαν σας ὀλόκληρη.

Και σεις, μαυροφορεμένες μητέρες
και γέροι πατέρες συντρήματα τοῦ
καύμου και τοῦ χρόνου, σύζυγοι, παι-
διὰ ὀρφανὰ, κί ἀδελφοί κί ἀδελφές
πονεμένες ὅλοι Σεις ἀγαπητοὶ συγ-
γενεῖς τῶν ἔθνικῶν ἀθανάτων ἡρώ-
ων μας Σεις που χάσατε καμνω-
μένους λεδέντες ὁμορφα παλικάρια,
λεδεντόκορμα κυπαρίσσια, τὰ παι-
διὰ σας, τὰ ὠραῖα της ζωῆς σας ὀλα-
στάρια τὰ ἀγαπημένα σας ἀδελφικα,
τοὺς λατρευτοὺς συζύγους σας και
τοὺς πατέρας σας τοὺς προσφιλεῖς

ΠΑΛΑΙΟΚΟΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ

Εἰς κάθε περίπτωσιν κατὰ
τὴν ὁποῖαν ἡ διάλυσις και ἡ
κατάπτωσις ἠλείψαν τὴν ὕ-
παρξιν τοῦ Ἑθνους, ἀνεβίωσαν
με ὀλην τὴν μεγαλοπρέπειάν των
ὁ Παλαιοκομματισμός και ἡ
Γραφειοκρατία. Ἡ ἀκριβέστε-
ρον τὰ δυὸ αὐτὰ σημάδια της
καταπτώσεως ὑπῆρξαν ταυτο-
χρόνως αἰτίαι κί ἀποτελέσματα
ταύτης.

Τι ἐννοοῦμεν ὅταν λέγομεν
«Παλαιοκομματισμός». Εἶναι ἡ
τακτικὴ μιᾶς χρεωκοπημένης
κομματικῆς ἡγεσίας ἡ ὁποία στε-
ρουμένη ἰδεολογικοῦ περιεχομέ-
νου και προοδευτικῆς πνοῆς, θε-
οποιεῖ νεκρὰ σύμβολα, ἐξυβρίζει
τὰ πάντα, δημιουργεῖ σύγχυση
σιῇ συνείδηση τοῦ λαοῦ παρου-
.....
και προστάτας σας.

Σφίξετε τὴν καρδιά σας και κλεί-
σετε ὁ δαθὺ πόνος μέσα σας σκεπά-
σετε τον με τὸν πεπλον της ἔθνικῆς
υπερηφανείας, της ἔθνικῆς ὑπερηφα-
νείας που σὰς ἀξίζει και σὰς πρέπει.

Σκεφθῆτε, πῶς της ζωῆς ἡ ἀξία,
δὲν προσμετράται και δὲν ὑπολογίζε-
ται με τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν, ἀλλὰ
με τὰ ἔργα τὰ ὑψηλὰ και μεγάλα,
τῶν ὁποῶν τὴν κορωνίδα, κατέχει
ἡ ὑπέροχος ἡσυχία ὑπὲρ της Ἑλευθε-
ρίας και τοῦ μεγαλείου της πατρίδος
και μάλι τα της Ἑλληνικῆς.

Σκεφθῆτε, πῶς τὸ νὰ εἶναι πα-
τέρας, ἀδελφός και υἱός δούλου—ἔ-
στω και ζῶντος—εἶναι ἐξευτελισμός
καὶ ἀτίμωσις, τὸ νὰ εἶναι ὅμως τοι-
οῦτος, ἔλευ ἐρού ἥρωος, ἔστω και
νεκροῦ, ἀποτελεῖ τίτλον τιμῆς, ἀνε-
κτίμητον και πολύτιμον.

Τοιοῦτους τίτλους ἔχετε. Ἐστὲ
λοιπὸν υπερήφανοι!

Ὁ χρόνος θὰ κυλᾷ ταχύς, εἰς της
αἰωνιότητος τὸ ἀσύλληπτον χάος.
Βασιλεῖς και ἡγεμόνες, μεγιστάνες
και τιτοῦχοι και κροῖσοι το πλού-
του, θὰ ἔρχωνται και θὰ περέρχων-
ται και ὁ πανδυχμάτω χρόνος, θὰ
τοὺς θέτῃ εἰς ἀφάνειαν, με τὸ ἀδυ-
σώπητο πέραςμά του και μόνον ἡ
τιμὴ και ἡ δόξα, τῶν παληκαριῶν
που προσφέρατε στίς πατρίδος τὸν
ἱερὸ βωμὸ, θὰ παραμένῃ ἀθάνατος,
ὅσο ἀθάνατος παραμένει και διὰ μέ-
σου τῶν αἰώνων, ἡ δόξα τῶν μαρ-
μάρων τοῦ Παρθενῶνος και τῶν στυ-
λῶν τοῦ Ὀλυμπίου Διός.

ΤΕΛΟΣ

σιαζομένη με χίλιες δυὸ μορφές
και με συνθήματα που τὸ ἔτα
διαψεύδει τὸ ἄλλω ἐνῶ ὀλα μα-
ζὺ ἔρχονται εἰς πλήρη ἀντίθε-
σιν με τὴν πραγματικὴν ὑπόστα-
σιν της χρεωκοπημένης αὐτῆς
κομματικῆς ἡγεσίας, κοινῶς κα-
λουμένης κλίμας. Ἀκόμα εἰς τὴν
πρᾶξιν ἐκδηλώνεται ὁ «παλαιο-
κομματισμός» με τὴ συνεχῇ ἀπα-
σχόληση, με τὸ ρουσφέτι, τὴ μι-
κροσυναλλαγὴ και τὴ ψηφοθη-
ρεία με κάθε μέσον θεμιτὸν και
ἀθέμιτον, με κύριον χαρακτηρι-
στικὸν τὴν πλήρη ἐπικράτησιν
τούτων και τὸν ταυτόχρονον πλή-
ρη παραμερισμὸν κάθε δημιουρ-
γικῆς πνοῆς και εἰλικρινοῦς και
παλληκαρίσιας ἀντιμετωπίσεως
τῶν ζητημάτων τοῦ τόπου.

Καθίσταται σαφές ὅτι τοιαύτη
μικροπολιτικὴ ὁδηγεῖ ἀναγκάως
τὸν τόπον πρὸς τὴν φθορὰν και
τὴν πλήρη παράλυσιν, ἡ ὁποία
προέρχεται ἐκ της ἐλλείψεως ἀ-
ληθοῦς ἔθνικῆς πολιτικῆς και
ἐκ τῶν ἀντιθέσεων αἱ ὁποῖαι
μοιραῶς ἀνακύπτουν ἐκ της μι-
κροπολιτικῆς ταύτης.

Τοιαύτη ὑπῆρξε πάντοτε ἡ πο-
λιτικὴ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, τὸ
ὁποῖον ὅποτεδήποτε κατωρθώσε
ν' ἀρπάσῃ τὴν ἡγεσίαν της χώ-
ρας εἰς τὰς χεῖρας του τὴν ὁδή-
γησε ἀπὸ καταστροφῆς εἰς κατα-
στροφὴν και ἀπὸ ἀποτυχίας εἰς
ἀποτυχίαν.

Ἄλλωστε εἶναι μοιραῖον, τὸ
Λαϊκὸν κόμμα νὰ ἐκπροσωπῇ
τὴν ἄρνησιν και τὴν στείραν
ἀντίθεσιν ἀφοῦ πάντοτε ἀνέδρα-
σεν λυσσασθῆς κατὰ πάσης προ-
οδευτικῆς προσπάθειάς τὴν ὁ-
ποῖαν ἀνέλαβε και ἔφερεν εἰς
πέρας τὸ Φιλελεύθερον κόμμα,
και πάντοτε τοῦτο προσεπάθησε
ν' ἀνατρέψῃ ὅτι τὸ Φιλελεύθε-
ρον κόμμα, ἐπικεφαλῆς τοῦ Ἑ-
θνους, κατωρθώσε νὰ δημιουρ-
γήσῃ εἴτε εἰς τὸν Ἑθνικὸν τομέα
εἴτε εἰς τὸν πολιτικόν, εἴτε εἰς
τὸν κοινωνικόν.

Τι εἶναι γραφειοκρατία; Διά-
λυσις και παράλυσις τοῦ κρατι-
κοῦ μηχανισμοῦ. Ἐκδηλώνεται
διὰ της ἀποτελεσματώσεως παντός
ζητήματος περιεχομένου εἰς τὴν
δικαιοδοσίαν τοῦ κράτους και
της ἐλλείψεως πάσης πολιτικῆς

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΗΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΑΝ ΝΕΟΛΑΙΑΝ

Ἡ Διοίκησις Φιλελευθέρας Νεολαίας Χανίων

Π ρ ο ς

τὴν Κεντρικὴν Δοξιν Πανελληνίου Φιλελευθέρας Νεολαίας

Ἀ θ ῆ ν α ς

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Ἀριθ. Πρωτ. 224

Ἡ κατάκτησις τῆς Νεολαίας ὑπὸ τῆς Φιλελευθέρας ἰδεολογίας καὶ ἡ ὁργάνωσις ταύτης, θεωροῦμεν ὅτι ἀποτελεῖ πρωταρχικὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ ἡ Φιλελευθέρα παράταξις. Διότι ἀνεῦ τῆς Νεολαίας οὐδὲν μέγα ἔργον ἀπαιτοῦν ζωτικότητά, ἀποφασιστικότητά καὶ περιφρόνησιν πρὸς τὴν στενὴν ἀντίληψιν τοῦ συμφέροντος δύναται νὰ ἐπιτελεσθῇ. Ἐκτὸς τούτου ἡ δύναμις μιᾶς ἰδεολογίας κρίνεται ἐκ τῆς ἐπιβολῆς τῆς ἐπὶ τῆς Νεολαίας. Τέλος σή-

καὶ πρωτοβουλίας. Ἡ γραφειοκρατία εἶναι ἡ ἐκδήλωσις τῆς φανλοκρατίας εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ. Σημαίνει ἐξάρθρωσιν πολυαρχίαν καὶ ἀβουλίαν. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ὁ κρατικὸς μηχανισμὸς δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς ἓνα γίγαντα παραλυμένον καὶ ἀβουλον.

Οὕτω ὁ Παλαιοκομματισμὸς εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ἡ γραφειοκρατία εἰς τὴν κρατικὴν μηχανήν, καταδικάζουν τὸ Ἔθνος εἰς τὸν μαρasmus τὴν κατὰπτωσιν καὶ τὸν ἀφανισμόν.

Ἀντίδρασις τοῦ Ἔθνους διὰ νὰ ζήσῃ καὶ νὰ μεγαλοουργήσῃ, θὰ ἐκδηλωθῇ μὲ ἀμείλικτον πόλεμον ἐναντίον τῶν συντελεστῶν αὐτῶν τῆς καταπτώσεως.

Τὸ Ἔθνος μας ἀντιμετωπίζοντες σήμερον μίαν τοιαύτην ἀπειλήν, ὅσον ὅπως μαζὶ μὲ τὴν συντριβὴν τοῦ συμμοριτισμοῦ, ἀναλάβῃ, ἔντονον ἀγῶνα ἐναντίον τούτων. Καὶ ταυτοχρόνως πρέπει νὰ προωθήσῃ τις δημιογενικὰς καὶ προοδευτικὰς δυνάμεις, θέτοντας οὕτω τις βάσεις διὰ μίαν ἀληθῆ Ἐθνικὴν ἐξόρμησιν.

Βαδίζομεν δι' ἓνα νέον 1909.

«ΜΑΧΗΤΗΣ»

μερον περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλην φοράν ἐπιβάλλεται νὰ ἐπιδειχθῇ ἰδιαίτερα προσοχή διὰ τὴν νεολαίαν ἵνα αὕτη ἀποβάλλῃ τὸ δηλητήριον τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τοῦ ὕλισμου καὶ ἐγκλωπῇ τὰ χριστιανικά, ἐθνικά καὶ φιλελευθέρα ἰδεώδη. Μὲ νεολαίαν βουτηγμένην εἰς τὸν βούρκον τοῦ ὕλισμου καὶ τῆς διαφθορᾶς οὐδὲν τὸ δημιουργικὸν δύναται ν' ἀναληφθῇ ὑπὸ τοῦ Ἐθνους.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω θεωροῦμεν ἀπολύτως ἀναγκαίως τὴν πλήρη ἀναθεώρησιν τῆς μέχρι σήμερον ἀκολουθηθείσης τακτικῆς ἐπὶ τοῦ ἐν λόγω ζητήματος ὑπὸ τοῦ κόμματος καὶ τὴν ἐπὶ νέας ἐντελὺς βάσεως ἀναδιοργάνωσιν τῆς Νεολαίας.

Πρὸς τούτοις ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ προτείνωμεν τὰ κάτωθι ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, ἀφορῶντα τὴν ὅλην προσπάθειαν.

Πρῶτον: Πρέπει ν' ἀναληφθῇ εὐρεία διαφωτιστικὴ προσπάθεια εἰς τὰς τάξεις τῆς νεολαίας ὑπὲρ τῶν φιλελευθέρων ἰδανικῶν μὲ νέαν προοδευτικὰ συνθήματα. Τὰ φιλελευθέρα ἰδεώδη πρέπει ν' ἀναπτυχθῶν εἰς πλήρες ὁλοκληρωμένον καὶ συγχρονισμένον ἰδεολογικὸν σύστημα, μέγιστον καὶ μετὰ ἑαυτοῦ ἐκ τῶν κοινωνικῶν, πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν τομέων. Ἡ Νεολαία περισσότερο ἀντὶ πάντων ἄλλων, ἀναζητῇ ἓνα νέον ἰδεώδες τὸ ὁποῖον θὰ πληρῶσῃ τὸ μέγα κενὸν τὸ ὁποῖον σήμερον ἐγκατέλειψε ἡ ὕλιστικὴ ἀντίληψις τῆς ζωῆς εἰς τὴν συνείδησιν παντὸς νέου, μὲ τὰ τὴν πλήρη, ὡς εἶναι φυσικόν, ἀποκάλυψιν τῆς πλάνης τῆς καὶ τῆς ἀνεπαρκείας τῆς νὰ ἐξηγήσῃ τὸ φαινόμενον τῆς ζωῆς.

Δεύτερον: Πρέπει ἐν συνεχείᾳ ν' ἀναπτυχθῇ μετὰ τῶν νέων τὸ ἀγωνιστικὸν πνεῦμα χάριν τῶν ὑψηλῶν ἰδανικῶν τοῦ Φιλελευθερισμοῦ. Πάντως ἡ ὅλη προσπάθεια θὰ βασισθῇ ἐπὶ τῶν χριστιανικῶν ἰδανικῶν καὶ τῆς ὕψιους ἐθνικῆς ἰδέας, θὰ πρέπει δὲ ἐν ἐκτάσει νὰ πολεμηθῇ ἡ ὕλιστικὴ ἀντίληψις καὶ τὰ κομμουνιστικὰ συνθήματα. Ἐκ παραλλήλου πρὸς τ' ἀνωτέρω φρονούμεν ὅτι πρέπει νὰ πολεμηθῇ ἐξ ἱσοῦ ἡ παλαιοκομματικὴ ἀντίληψις καὶ ἡ διαφθορά ἡ ὁποία σήμερον κυριάρχει εἰς πολλοὺς τομείς τῆς ζωῆς.

Τρίτον: Πρέπει νὰ τονώσωμεν τὸ πνεῦμα τῆς ἐργατικότητος, τῆς πειθρχίας καὶ τῆς δικαιοσύνης εἰς τὰς τάξεις τῆς νεολαίας ἐναντὶ τῆς τεμπελίας, τοῦ ἀναρχισμοῦ καὶ τῆς αὐθαρεσίας, τὰ ὁποῖα σήμερον κυριάρχουν εἰς σημαντικὸν ποσοστὸν τῆς νεολαίας μας.

Διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω ὅτε καὶ θὰ καταστῇ δυνατόν ἀσφαλὺς νὰ κερδιθῇ ἡ Νεολαία, ἀλλὰ

ταυτοχρόνως καὶ θὰ ἔχῃ καταστῇ ἱκανὴ διὰ τὸ μέγα ἔργον διὰ τὸ ὁποῖον προορίζεται, ἡτοι τῆς ἀναδιοργάνωσιν τῆς Ἑλλάδος μας, θεωροῦμεν ἀπαραίτητα τὰ κατωτέρω:

1) Ἐπιβάλλεται ὅπως ἀμέσως ὁργανωθῇ εὐρεία σύσκεψις στελεχῶν τῆς Ὀργανώσεως εἰς τὴν ὁποίαν θὰ κληθῶν καὶ διάφορα ἡγετικά στελέχη τῆς παρατάξεως, ὡς καὶ ἐπιστημονικαὶ καὶ πνευματικαὶ κορυφαί. Κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην ἡτις θὰ διαρκέσῃ πολλὰς ἡμέρας καὶ θὰ λάβουν χώραν πολλὰ συνεδριάσεις, θὰ πρέπει νὰ γίνῃ μία γενικὴ ἐπισκόπησις τῶν φιλελευθέρων ἰδανικῶν καὶ μελέτη τῶν συγχρόνων προβλημάτων καὶ τάσεων καὶ ροπῶν ὑπὸ τὸ φῶς τῶν ἰδεολογικῶν τούτων πορισμάτων. Ἐν συνεχείᾳ θὰ καθορισθῶν συνθήματα ὑπὸ τὴν ἐμπνευσιν τῶν ὁποίων θ' ἀναπτυχθῇ ἡ ὅλη διαφωτιστικὴ καὶ προπαγανδιστικὴ προσπάθεια εἰς τὰς τάξεις τῶν νέων.

2) Πρέπει ν' ἀναληφθῇ σαφὴς πλὴν προσπάθεια διὰ τὴν ἐκδοσιν περιοδικοῦ ἐντύπου ὁργάνου τῆς ὁργανώσεως, τὸ ὁποῖον θὰ παρέχῃ τὰς κεντρικὰς κατευθύνσεις διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὅλης προσπάθειας εἰς Πανελλήνιον κλίμακα. Εἶναι ἀκατανόητον καὶ ἀπαράδεκτον νὰ ὑπάρχῃ ὁργάνωσις ἔχουσα τοιαύτην ἀποστολήν, χωρὶς νὰ διαθέτῃ ἓν ὄργανον μέσῳ τοῦ ὁποῖου θ' ἀναπτύσσῃ τὸν ἰδεολογικὸν τῆς ἀγῶνα καὶ θὰ κατευθύνῃ πρὸς τοὺς ὑψηλοὺς τῆς σκοποῦς τὴν Νεολαίαν.

Τὸ ὄργανον τοῦτο πρέπει νὰ καταστή ὁ φορεὺς καὶ ὁ κύριος συντελεστής διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ μαχητικοῦ πνεύματος καὶ τῆς εὐρείας ἰδεολογικῆς ἐξορμήσεως, ἡ ὁποία τελικῶς θ' ἀποκρυσταλλωθῇ εἰς μίαν πρωτοφανῆ δημιουργικὴν προσπάθειαν.

Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἀνωτέρω προσπαθειῶν δύο τινὰ εἶναι ἐξ ἀρχῆς ἀπαραίτητα. Τὰ καταλλήλα στελέχη καὶ τὰ οἰκονομικά μέσα ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ὀρθὴν ὁργανωτικὴν συγκρότησιν διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν δύο τούτων συντελεστῶν.

Ἀπὸ τὰ δυσχερέστερα προβλήματα εἶναι ἡ ἐξεύρεσις καὶ ἡ ὀρθὴ ἐνταξίς τῶν καταλλήλων προσώπων εἰς τὰς καταλληλοτέρας θέσεις. Ἐπίσης ἡ ἐξεύρεσις τῶν ἀπαιτούμενων οἰκονομικῶν πρέπει ἐξ ἀρχῆς ν' ἀποτελέσῃ βεβαίαν ἀπασχόλησιν, διότι ἀνεῦ οἰκονομικῶν μέσων εἶναι ἀδύνατος ἡ ἀνάπτυξις εὐρείας προσπάθειας. Πάντως ἕνας ὁρος τίθεται εἰς τὴν προσπάθειαν ἐξεύρεσεως οἰκονομικῶν μέσων. Νὰ μὴ προκύψῃ καμμία δέσμευσις τῆς ὁργανώσεως ἐναντὶ οἰουδήποτε προσωποῦ ἢ τάξεως.

Τέλος ἡ συγκρότησις καταλλήλου μηχανισμοῦ ὁργανωτικοῦ πρέπει ν'

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

ΠΟΤΑΜΙΔΑ

Μας πληροφοροῦν ὅπο τὴν Ποταμίδα—Κισσάμου ὅτι ἐνῶ εἶχε ἐγκρ.θῇ ἡ τηλεφωνικὴ οὐδεὶς τοῦ χωρίου, ὑπάρχει δὲ καὶ τηλεφωνικὴ συσκευή, ἀνεστάλη αὕτη καθ' ὅσον κατ'ηγυέλθη ὅτι ὁ ἰδιοκτῆτης τῆς κλῆς εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐγένετο ἡ ἐγκατάστασις εἶναι κομμουνιστῆς. Καὶ τοῦτο ἐπὶ βεβαιότητος ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι, οὐδέποτε ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ὑψώθη ἀριστερός. Τίς οἶδε λοιπὸν ποῖος καλοθελητῆς ἐνήργησε εἰς τὴν περιπτώσειν αὐτήν. Ἀλλὰ ἐμεῖς τί νὰ πρωτοθαυμάσωμεν; Τὴν εὐπιστίαν τοῦ κράτους ἢ τὴν ἀδιαφορίαν του; Ἡ καὶ τὰ δύο μαζί.

Οἱ ἴδιοι κάτοικοι μᾶς παραπινούνται ὅτι ἐνῶ ἀπὸ τοῦ 1947 ἔχει ἐγγραφῇ ἡ ἰδρυσις ταχυδρομικοῦ γραφείου δὲν ἔχει μέχρι τῆς στιγμῆς ἐγκατασταθῇ τοιοῦτον.

Ἐπίσης ἀνεφέρθη ὅτι τὸ χωρίον στερεῖται ἐντελῶς ἀγροφύλακος γεγονὸς τὸ ὁποῖον ζημιώνει τὰ μέγιστα τὴν περιφέρειαν καὶ παρὰ τὸς ἐνεργείας τῶν κατοίκων δὲν καὶ ἐστὶ δυνατόν νὰ διορισθῇ τοιοῦτος.

Τέλος οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου διαβιβάζουν τὴν θερμὴν παράκλησιν ὅπως οἱ ἀρμόδιοι φροντίσουν δὲ τὴν ὑδρεύσιν καὶ ἀρδευσιν τοῦ χωρίου γεγονὸς τὸ

ἀποτελέσει ἐπίσης ἐν ἀπὸ τὰ κύρια προβλήματα τὰ ὁποῖα ἐξ ἀρχῆς πρέπει ν' ἀπασχολήσουν τὴν σύσκεψιν στελεχῶν.

Ἐν κατακλείδι ἐπιθυμοῦμεν νὰ τονίσωμεν τὴν ἀμεσὴν ἀνάγκην μιᾶς ἀληθοῦς ἐξορμήσεως διὰ τὴν κατὰκτισιν τῆς Νεολαίας, βασιζομένης ἐπὶ ἰσχυρᾶς ὀργανωτικῆς συγκροτήσεως καὶ ἐλοκληρωμένου ἰδεολογικοῦ συστήματος.

Πάντως ἐπείγει τὸ ταχύτερον καὶ ὑπὸ τὴν ἐπῆρσιαν τοῦ πνεύματος τῆς ἐνότητος καὶ τῆς προοδευτικῆς πνοῆς ἡ ὁποία τελευταίως ἐξεδηλώθη εἰς τοὺς κόλπους τοῦ κόμματος ν' ἀρχίσῃ μίαν ἐντονος προσπάθειαν καὶ ἐν συνεχείᾳ βλέπομεν.

Χανιά τῇ 30(7)49

Μετὰ πλείστης τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος Φ.Ν.Χ.

Γ. ΠΑΠΑΜΙΧΕΛΑΚΗΣ

ὁποῖον εὐκόλως δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ εἴτε διὰ γεωτρήσεων εἴτε καὶ διὰ μεταφορᾶς ὕδατος δι' αὐλάκος, καθόσον ἡ περιφέρεια εἶναι πλουσιὰ εἰς ὑδροφόρα στρώματα.

Πάντως ἐλπίζομεν κάποτε τὸ κράτος νὰ καταστήτῃ αἰσθητὴν τὴν παρουσίαν του τακτοποιώντας ἑστῶς καὶ μερικὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ζητημάτων τοῦ χωρίου. Κάποια δικαιώματα ἔχουν σιτῆζω καὶ οἱ φορολογούμενοι παραγωγικοὶ πολῖται τῆς ὑπαίθρου. Ἐλπίζομεν τὸ ἐντιμώτατον κράτος νὰ μὴν ἔχει ἀντίρρησης εἰς τοῦτο.

ΝΙΠΠΟΣ

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Νίππους μᾶς πληροφορεῖ ὅτι τὸ χωρίον του παρὰ τὸ ὅτι στερεῖται ὁδικῆς συγκοινωνίας, ἔξακολουθεῖ νὰ εὐρίσκεται ἀκόμα καὶ ἄνευ τηλεφωνικῆς συνδέσεως. Οὕτω παραμένει πλήρως ἀπομονωμένο μὲ τοὺς 600 κατοίκους του ἐπὶ μεγίστη ζημία. Ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἡ παλαιὰ συσκευή καὶ προβλέπεται ἡ ἐγκατάστασις τηλεφωνικῆς γραμμῆς, φρονοῦμεν ὅτι ἐπιβάλλεται ὅπως καταβληθοῖν ἐπιπλέον προτάθειαι ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας δὲ τὴν τηλεφωνικὴν σύνδεσιν τοῦ χωρίου τούτου.

Ἐπίσης ὁ ἴδιος μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἐάν ἦτο δυνατόν νὰ γίνοντο γεωτρήσεις εἰς τὸ χωρίον του, θὰ μπορούσε νὰ ἐξευρεθῇ τρόπος νὰ ὑδρευθῇ τὸ χωρίον, ὥστε νὰ μὴν εἶναι ὑποχρεωμένο νὰ καταφεύγῃ εἰς φρέατα καὶ στέρνες μὲ μέγιστον κίνδυνον τῆς ὑγείας τῶν κατοίκων.

Ἀλλὰ τὸ πλέον βραχὺν ζήτημα δὲ τὸ ἐν λόγῳ χωρίον παρουσιάζεται τὸ ζήτημα τῆς ὁδικῆς συνδέσεως τοῦ χωρίου. Εἶναι πράγματι ἀσυγχώρητον τὸ γεγονὸς ὅτι τὸσον μεγάλο χωρίον καὶ ἐντὸς περιφέρειας τὸσον παραγωγικῆς νὰ εὐρίσκεται ἀπομονωμένον ἐπειδὴ ὀλίγα χιλιόμετρα εὐκόλως διανοιγομένου δρόμου παραμένουν ἀνεκτέλεστα. Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου δηλοῦν ὅτι εὐχαρίστως θὰ προσέφερον προσωπικὴν ἐργασίαν, φθάνει νὰ ἐδεικνύετο σχετικὴ προθυμία ὑπὸ τοῦ κράτους νὰ τοὺς ἐνισχύσῃ.

ΜΕΡΙΚΑ ΑΤΟΠΑ

Συμμεριζόμεθα πλήρως τὸν πόνον τῶν ὀργάνων τῆς Χωρικῆς διὰ τὰ συμπαθῆ θύματα τῆς τελευταίας ἀνάνδρου ἐπιθέσεως τῶν συμμοριτῶν πλησίον τοῦ χωρίου Κεῖνα. Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ μὴ κακίσωμεν τὴν ἐνέργειαν παρεκτραπέντος εἰς βάρος ἀθῶων πολιτῶν. Τὰ ὄργανα τῆς Χωρικῆς φρονοῦμεν ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ διατηροῦν ψυχραιμίαν καὶ νὰ ἀρκοῦνται εἰς ὅσα τόσοι Νόμοι προβλέπουν διὰ τοὺς πασανομοῦντας. Αὐστηρότης δικαιολογεῖται διὰ τοὺς ἐνόχους ἀλλὰ καὶ ἄμεμπτος συμπεριφορὰ πρὸς τοὺς ἀθῶους, ἵνα μὴ προκαλῶνται ἀντίθετα τῶν ἐπιδιωκομένων σκοπῶν.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΡΙΣΙΣ

Ἡ κατάσταση εἰς τὴν Βαλκανικὴν εἰσέρχεται εἰς ἐντελῶς νέαν φάσιν. Ἐνῶ ἡ ἐσωτερικὴ κατάσταση εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκκαθαρίζεται ἀπὸ τὸν συμμοριτικὸν ἄγος, ἡ ἀντίθεσις Τίτο—Κομμ. φόρμ εἰσέρχεται εἰς τὸ πλέον κρισιμον σημείον. Κάθε ἡμέραν ὁ ψυχρὸς αὐτὸς πόλεμος γίνεται θερμότερος, στρατιωτικαὶ μετακινήσεις σημειώνονται, ἐνῶ τὰ σαμποτάζ πληθύνονται καὶ αἱ προκλήσεις λαμβάνουν συνεχῶς δεξιότερον χαρακτῆρα. Ὁ κίνδυνος εὐρίσκεται ἀκριβῶς εἰς τὸ γεγονός ὅτι ἡ κατάσταση αὕτη εἶναι ἐνδεχόμενον ἐπὶ τῆς γραμμῆς ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐξελείσσεται, ὑπάρχει κίνδυνος νὰ φθάσῃ εἰς τοιοῦτον σημείον ὥστε οὐδεμία ὑποχώρησις νὰ εἶναι δυνατὴ τιθεμένου ἐκατέρωθεν ζητήματος γοήτρου. Καὶ τότε ἡ πυριτιδαποθήκη τῆς Βαλκανικῆς «μοιραίως» θὰ ἐκραγῇ καὶ οἱ φλόγες τῆς ἐκκρηξέως «μοιραίως» θὰ μεταδοθῶν πολὺ πέραν. Ὅτε πλέον «μοιραίως» ἡ ἀνθρωπότης θὰ ὑποστῇ τίς τρομερῆς συνέπειας τῆς παγκοσμίας συννομωσίας, τὴν ὁποίαν ἐξέθρεψεν εἰς τοὺς κόλπους τῆς.

Ἡ σημερινὴ συνεπὼς Βαλκανικὴ κρίσις περικλείει ἀμέσους κινδύνους παγκοσμίου ἀναπλέξεως. Ὡς ἐκ τούτου ἡ ἀντιμετώπισις τῆς πρέπει νὰ γίνῃ μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ συνέσεως.